

LISTY UNIVERZITY OBRANY

ŘÍJEN 2014

GAUDEAMUS

EVROPSKÝ VELETRH POMATURITNÍHO A CELOŽIVOTNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

XXI. ROČNÍK

www.gaudeamus.cz

BRNĚNSKÉ VÝSTAVIŠTĚ
PAVILONY G1 a G2

BRNO

4. - 7. 11. 2014

OTEVŘENO DENNĚ 8-16 HODIN

Svoji studijní nabídku představí i UNIVERZITA OBRANY

Pro středoškoláky má Univerzita obrany připravený také bohatý doprovodný program - vojenský výcvik za pomoci taktického simulátoru Virtual Battlespace 2, letecký simulátor pro měření lidského činitele, ukázkou ručních zbraní a pozemní kolové techniky AČR a ukázky výsledků vědecko-výzkumné činnosti. Studenti UO předvedou boj zblízka MUSADO Military Combat System a taktický výcvik skupiny Commandos.

LISTY UNIVERZITY OBRANY

Dvuměsíčník Univerzity obrany

Ročník 11 / číslo 1
akademický rok 2014/2015

Vydavatel
Univerzita obrany
Kounicova 65, 662 10 Brno
IČ: 60162694
www.unob.cz

Redakce
Oddělení vnějších vztahů UO
Kounicova 65, 662 10 Brno
Telefon: 973 443 203
Fax: 973 442 160
E-mail: listy@unob.cz

Vedoucí redaktor
Mgr. Viktor Sliva
viktor.sliva@unob.cz

Redakční rada
předsedkyně
Ing. Hana Vlachová, Ph.D.
místopředseda
Dr. Miloš Dyčka, CSc.

Grafická úprava a zlom
Marek Sobola
Vydavatelské oddělení UO

Tisková příprava a tisk
Odbor prezentační a produkční
Vojenského historického ústavu,
Rooseveltova 23,
161 05 Praha 6

V jednotkách ozbrojených sil
rozšiřuje OPP VHÚ a UO

Evidenční číslo
MK ČR E 15403

Uzávěrka čísla: 21. 10. 2014
Číslo 1 vyšlo: 31. 10. 2014

Z OBSAHU

Slavnostní nástup
Univerzity obrany 2 Univerzita má novou
laboratoř vetroniky 15

Imatrikulace do souvislého
pětiletého studia na UO 3 Podzimní sportovní den
rektora-velitele 23

Karel Abraham studuje
obor zbraně a munice 8 Listopad 1989
v Brně 26-27

EDITORIAL

Nový začátek

Slavnostní nástup konaný v první říjnový den roku 2014 se svým průběhem výrazně neliší od těch předchozích. A přece byl start jedenáctého akademického roku Univerzity obrany v něčem jiný. Prostředí, v němž jediná vojenská vysoká škola působí, se za deset let, jež uplynuly od jejího vzniku, výrazně změnilo. Současným požadavkům a potřebám rezortu obrany a Generálního štábu AČR vychází Univerzita obrany vstřícnou novou strategií, která představuje zřetelný předěl v dosavadní existenci. Jejím projevem jsou na jedné straně výrazné organizační změny na úrovni celé školy i jednotlivých fakult a na straně druhé nové studijní programy – univerzita se tak stává jedinou domácí vysokou ško-

lou v manažérské a technické oblasti, která nabízí souvislé pětileté magisterské studium.

Významnější úlohu bude sehrávat také nově vytvořený školní pluk – jeho působnost se rozšiřuje o výchovnou a hodnotící stránku, a tím se pluk stává klíčovou složkou z hlediska působení na studenty a budoucí důstojníky. Uvedený souhrn změn, které přinesl počátek nového akademického roku, tak opravňuje ke konstatování, že v mnoha ohledech se Univerzita obrany během letošního podzimu ocitla na novém začátku.

Viktor Sliva

Univerzita obrany vstupuje do druhého desetiletí své existence s novou vzdělávací strategií

Začátek nového akademického roku na brněnské Univerzitě obrany byl letos spojen s desátým výročí vzniku této jediné vojenské vysoké školy v ČR. Během slavnostního nástupu, který se uskutečnil ve středu 1. října, se proto rektor-velitel UO brigádní generál Bohuslav Příkryl ohlédl za uplynulým desetiletím existence školy a shrnul novou vzdělávací strategii, jíž univerzita vychází vstříc potřebám české armády a rezortu obrany.

Slavnostního ceremoniálu v kasárnách Šumavská se spolu s členy vedení Univerzity obrany zúčastnili i první zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Josef Bečvář, jihomoravský hejtmán Michal Hašek a zástupci partnerských občanských spolků a organizací válečných veteránů.

„Tato rozhodnutí vyústila v to nejpodstatnější: v obnovu důvěry našeho strategického partnera ve smysl existence a opodstatněnost poslání Univerzity obrany.“

rektor-velitel brigádní generál Bohuslav Příkryl

Univerzita obrany vznikla právě před deseti lety v roce 2004 spojením vojenských škol v Brně, Vyškově a Hradci Králové a postupně zaujala důstojné místo mezi srovnatelnými veřejnými vysokými školami a fakultami. V loňském a v první polovině letošního roku proběhla řada jednání s představiteli rezortu obrany, Generálního štábu a dalších institucí s cílem zajistit, aby univerzita udržela krok s reálným vývojem a změnami na úrovni ozbrojených sil. Výsledkem jednání bylo přijetí významných rozhodnutí o zaměření a budoucnosti školy. „Tato rozhodnutí vyústila v to nejpodstatnější: v obnovu důvěry našeho strategického partnera ve smysl existence a opodstatněnost poslání Univerzity obrany. Nově akreditované, popřípadě aktualizované studijní programy, jakož i připravované complementární studijní programy pro studenty civilního studia představují jádro nové vzdělávací strategie naší školy,“ uvedl ve svém projevu rektor-velitel Bohuslav Příkryl.

První zástupce náčelníka Generálního štábu AČR generálmajor Josef Bečvář vzpomenu na dobu, kdy se sám na stejném místě účastnil nástupů a popřál novým studentům úspěch v povolání, které si zvolili. Zároveň reagoval na snahu vedení univerzity o přípravu studentů v souladu s potřebami armády: „V současné době není jednoduché reagovat na rychle se vyvíjející požadavky a přizpůsobit jim náplň studia.“

V rámci slavnostního nástupu byly v souvislosti s desetiletým jubileem Univerzity obrany předány pamětní odznaky vedoucím organizačních celků, tedy děkanům fakult, ředitelům ústavů a spolu s nimi i dvěma studentům a rovněž veliteli nově organizovaného

školního pluku. „Jeho úloha je významně rozšířena i o výchovnou a hodnotící roli ve vztahu k vojenským studentům,“ uvedl ve svém projevu na adresu školního pluku generál Příkryl.

Na slavnostní nástup bezprostředně navazovalo společenské setkání v prostorách Klubu UO. Na jeho začátku předal rektor-velitel pamětní odznaky představitelům státní správy a regionální samosprávy a také zástupcům partnerských občanských spolků a organizací válečných veteránů.

Text a foto: Viktor Sliva

První imatrikulace do souvislého pětiletého studia na UO

Více než dvě stě nových studentů brněnských fakult Univerzity obrany složilo slib během imatrikulací, které proběhly v sále Klubu UO na Šumavské ulici ve čtvrtek 2. a v pátek 3. října. Jde o 130 studentů nově koncipované Fakulty vojenského leadershipu a 113 studentů Fakulty vojenských technologií, kteří před týdnem úspěšně dokončili dvouměsíční vojenskou základní přípravu a nyní se stávají členy univerzitní akademické obce.

„Slib je mimo jiné projevem vaší svobodné vůle, který vyjadřuje odhodlání plnit studijní povinnosti co nejlépe,“ uvedl v úvodu páteční imatrikulace děkan Fakulty vojenských technologií plukovník Libor Dražan a dodal: „Vaše činy, názory a postoje od nynějška nebudou veřejností vnímány jako projevy jednotlivce, ale jako studenta Univerzity obrany a příslušníka Armády České republiky.“

Vojenská studia prvního ročníku brněnských fakult UO jsou nováčky hned ve dvou ohledech – jednak jako profesionální vojáci a pak také jako vůbec první posluchači souvislých, tedy nedělených pětiletých magisterských studijních programů, které má Univerzita obrany ve svém portfoliu jako jediná vysoká škola manažerského a technického zaměření v České republice. Studenti budou společně absolvovat prvních šest semestrů (až na některé výjimky) a teprve poté se podle svých preferencí a především na základě aktuálních požadavků Ministerstva obrany ČR rozdělí do jednotlivých studijních modulů.

Fakulta vojenského leadershipu bude ve studijním oboru Řízení a použití ozbrojených

sil vzdělávat budoucí velitele a specialisty představující klíčový personál Armády České republiky ve vybraných oblastech managementu, řízení zdrojů a analýzy informací v obraně. Fakulta vojenských technologií připraví v oboru Vojenské technologie budoucí důstojníky pro velitelsko-technické funkce u útvarů a zařízení AČR. Studenti získají vzdělání v oblasti strojní, elektrotechnické, stavební, geodetické, kartografické nebo komunikačních a informačních systémů a technologií.

Jednou z výše zmíněných výjimek mezi studijními moduly je Vojenská geografie a meteorologie, kde k oddělení od společného základu dojde dříve. Již nyní o něj projevuje zájem svobodník Pavel Výstrach: „Baví mě

zeměpis a přírodní vědy, a protože mám v rodině hodně vojáků, rozhodl jsem se pro takto zaměřené studium na Univerzitě obrany.“ Naopak jeho kolega ze sesterské Fakulty vojenského leadershipu svobodník Lukáš Zemlička se zatím nerozhodl: „Specializace se bude volit až ve třetím ročníku, takže na rozhodnutí je času dost.“

Společně s nováčky složilo v pátek imatrikulaci slib také 85 studentů navazujícího magisterského studia na Fakultě vojenských technologií.

Text a foto: Viktor Sliva

Základní příprava

Cti složit imatrikulační slib se dostalo těm vojenským studentům Univerzity obrany, kteří v průběhu srpna a září úspěšně absolvovali základní přípravu ve VeV-VA ve Vyškově. Před branami pětiletého souvislého magisterského studia zůstaly čtyři desítky původních zájemců, někteří z nich proto, že dali přednost jiné škole, pro další byly podmínky výcviku příliš náročné.

„Každý voják musí být fyzicky i psychicky zdatný, aby mohl dobře odvést svou práci,“ hodnotí význam základní přípravy svobodník Lukáš Žemlička, čerstvý student oboru Řízení a použití ozbrojených sil na Fakultě vojenského leadershipu. Trochu překvapivě považuje dvouměsíční trvání přípravy za krátké: „Podle mého názoru by výcvik měl trvat alespoň tři měsíce, aby se dovednosti a znalosti dostatečně procvičily.“

„Všechno to bylo o hlavě,“ ohlíží se za vstupní přípravou svobodnice Iveta Tanenbergerová, které pomohlo fyzickou zátěž překonat účinkování ve fotbalovém A-týmu žen v brněnské Zbrojovce, slabší moment si však prožila: „Bylo to během druhého komplexního cvičení, když jsme měli držet hlídky v okopech přes noc. Jelikož tohle léto opravdu pěkné počasí nepřineslo, zimu jsme si patřičně vychutnali.“ Svobodnici Tanenbergerovou naopak zaujalo noční přestřelování, střelby jako takové, ohňová dráha a pak především hod granátem.

A právě házeště granátů se stalo jedním z výcvikových stanovišť, která během

prověrky navštívil spolu se svým zástupcem plukovníkem gšt. Milanem Markem rektor-velitel brigádní generál Bohuslav Příkryl. Ten se v doprovodu ředitele Odboru přípravy VeV-VA plukovníka Karla Klinovského ukryl za ochrannou bariéru se skleněným průzorem, kde z bezprostřední blízkosti sledoval studenty, jak jeden po druhém odhazují do určeného prostoru granáty F1. Poté, co četa úkol splnila a její členové se zřetelnou úlevou opouštěli úkryt, jim rektor-velitel kladl dotazy týkající se jejich zkušeností a poznatků z dosavadního výcviku. „Jsem mnohem disciplinovanější, než předtím,“ odpovídá jeden z vojinů. Jeho kolegyně vojínka Dytková je ve své odpovědi mnohem expresivnější: „Pro baby je to docela záhu!“

Další z nových studentů, svobodník Pavel Výstrach těsně před složením imatrikulačního slibu označil za největší problém nedlouho předtím ukončené základní přípravy nedostatek spánku. Pro jeho kolegu svobod-

níka Žemličku to byly pochody a zrychlené přesuny: „Převážná část z nás měla během prvního měsíce puchýře a otlačená chodidla, a tak přesuny byly dost bolestivé.“

Přechodná zdravotní omezení ustoupila a tři oslovení nováčci hodlají své právě startující vysokoškolské studium doplnit sportovními aktivitami. Kromě již zmíněného fotbalu v případě Ivety Tanenbergerové to bude u Lukáše Žemličky hokej v krajské lize a Pavel Výstrach se hodlá věnovat florbalu a kondiční přípravě. Všichni však budou muset mít na paměti, že imatrikulačním slibem se zavázali plnit své studijní povinnosti co nejlépe a jejich výsledky budou posuzovány přísněji, než u ostatních studentů, což jim ve svém proslovu na úvod imatrikulace připomněl děkan Fakulty vojenských technologií plukovník Libor Dražan.

Text a foto: Viktor Sliva

Začínají nově koncipované kariérové kurzy

V symbolické časové shodě s desátým výročí vzniku Univerzity obrany začínají na této jediné vojenské vysoké škole v České republice nově koncipované kariérové kurzy. Do letošního běhu Kurzu Generálního štábu a Kurzu vyšších důstojníků vstoupilo 74 příslušníků AČR, aby naplnili kvalifikační požadavky na svůj kariérový růst a s tím spojené jmenování do vyšší hodnosti.

„Jsem rád, že se nám podařilo najít průnik zájmů armády a možností Univerzity obrany,“ uvedl první zástupce náčelníka Generálního štábu generálmajor Josef Bečvář 1. září na zahájení kurzů v prostorách UO. V souladu s aktuálními požadavky AČR bude v kurzech kladen větší důraz na aktivní participaci studentů na procesu vzdělávání a také na změnu způsobu myšlení, na všeobecný rozhled a ostatní osobnostní charakteristiky typické pro vyzrálou osobnost občana – profesionálního vojáka. „Cílem kurzů bude nejen naučit vás rozhodovat, ale také přebírat zodpovědnost za svá rozhodnutí, která budete činit na různých úrovních velení,“ nastínil průběh

studia rektor-velitel UO brigádní generál Bohuslav Příkryl.

Výuku zajišťuje Centrum bezpečnostních a vojenskostrategických studií, které stejně jako celá Univerzita obrany prošlo v posledním období významnými změnami. „Centrum je nyní saturováno odborníky, které pro daný úkol považujeme za ty správné,“ řekl na adresu této součásti UO rektor-velitel a dodal, že účastníci kurzů získají vzdělání srovnatelné s absolventy obdobných typů škol v zahraničí.

Text a foto: Viktor Sliva

Rektor-velitel zahájil akademický rok na střelnici

Ve čtvrtek 9. října zahájil rektor-velitel Univerzity obrany brigádní generál Bohuslav Příkryl netradiční formou na střelnici v Brně-Slatině akademický rok 2014/2015.

Tohoto odborného zaměstnání se na pozvání rektora-velitele UO zúčastnili významní hosté ze Senátu a Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, představitelé brněnských vysokých škol, hosté ze státní správy a samosprávy a významní partneři Univerzity obrany.

Celé zaměstnání bylo zaměřeno zejména na seznámení se zbraněmi ve výzbroji českých vojáků, ale i s novými ručními zbraněmi zaváděnými do výzbroje Armády České republiky. Hosté měli možnost otestovat si je přímo při střelbě. Na jednotlivých stanovištích byly k dispozici pistole vz. 82, pistole Glock 17, samopal SA 61 Škorpion, samopal vz. 58 a útočná puška CZ 805 BREN A1.

Na dalších stanovištích si mohli hosté zastřílet z airsoftových zbraní, a na vlastní kůži tak pocítit, jaké to je, být touto zbraní zasazen. Ukázka byla plná dynamiky a útočné taktiky a celkově se těšila mezi hosty velkému zájmu. Jako oddechové pracoviště byla pořadatelé připravena prezentace ručních a historických

zbraní a stanoviště pro střelbu na střeleckém trenážeru.

Na závěr setkání udělil rektor-velitel významným hostům a partnerům školy pamětní

odznak k 10. výročí založení Univerzity obrany a poděkoval všem za úspěšnou spolupráci.

Text a foto: kpt. Ing. Roman Hanzlík, Ph.D.

Z jednání kolegia rektora

V pondělí 15. září 2014 se uskutečnilo první zasedání kolegia rektora v novém akademickém roce 2014/2015. Poradní orgán rektora-velitele se zabýval především těmito otázkami: doklady děkanů fakult o připravenosti k zabezpečení výuky podle nových studijních programů, návrhem nového systému práce a hodnocení vojenských studentů a upřesněním priorit v oblasti rozvoje aktivit programu NATO-DEEP.

V úvodu zasedání informoval rektor-velitel brig. gen. Bohuslav Příkrý členy kolegia rektora o závěrečné fázi přípravy novelizace zákona o vysokých školách. V této souvislosti rektor-velitel zdůraznil především význam rozšíření působnosti Univerzity obrany i do oblasti bezpečnostní problematiky a navození optimálnějších právních a finančních zásad přijímání civilních studentů na naši školu. Legislativní proces je termínově plánován tak, aby novelizovaný zákon mohl vstoupit v platnost od 1. července 2015.

V rámci prvního pracovního bodu jednání

kollegia rektora doložili děkani jednotlivých fakult připravenost součástí k plnění hlavních úkolů v akademickém roce 2014/2015. Děkani fakult doložili především připravenost jednotlivých kateder k zabezpečení výuky podle nových, resp. aktualizovaných studijních programů (SP 2014). V této souvislosti poukázal prorektor pro vzdělávání a záležitosti studentů prof. Zdeněk Zemánek i na nezbytnost kvalitativně nového přístupu akademických pracovníků fakult jak ve vztahu k pojetí výuky, tak zejména ve vztahu ke kontinuální práci a dialogu se studenty.

Výše uvedené konstatování prorektora Zdeňka Zemánka vytvářelo předpoklad pro projednání následujícího bodu kolegia rektora – problematiky nového systému práce s vojenskými studenty a jejich hodnocení. Úvodní ucelený doklad k tomuto bodu provedl děkan Fakulty vojenského leadershipu (FVL) plk. Vladan Holcner. Děkan FVL odůvodnil nezbytnost podstatné změny v systému práce a hodnocení vojenských studentů. Jako jednu z hlavních slabin dosavadní práce s vojenskými studenty zmínil fragmentaci činností, kterou prováděly fakulty, školní prapor UO, popř. lektori odborných kurzů na VeV-VA Vyškov. Nový systém práce a hodnocení vojenských studentů by měl vyústit v objektivizované poznání jako rozhodujícího východiska pro kvalifikované personální rozhodnutí o zařazení konkrétního studenta – budoucího absolventa UO na nejhodnější systemizované místo po-

dle požadavků a potřeb velení Armády ČR. Rektor-velitel mj. konstatoval, že výsledkem nově pojatého systému práce se studenty vojenského studia musí být ztotožnění se každého studenta a absolventa UO se službou v ozbrojených silách, a to na takovém místě, kde to velení AČR vyžaduje. Výraznější místo v systému hodnotitelů budou mít učitelé profilových předmětů. Garantem a koordinátorem celého systému práce a hodnocení vojenských studentů bude velitel školního pluku a velitelé jednotlivých školních rot.

Kolegium rektora poté vyslechlo doklad prorektora pro marketing a vnější vztahy prof. Rudolfa Urbana k problematice upřesnění priorit v oblasti rozvoje aktivit programu NATO-DEEP (Defence Education Enhancement Program). Jako prioritní země byly definovány: Srbsko, Kazachstán, Ukrajina, Chorvatsko a Arménie. Na závěr dokladu prorektora Rudolfa Urbana konstatoval rektor-velitel, že při posuzování záměru na zapojení do programu DEEP musí být daleko více než v minulosti zohledněna konkrétní využitelnost těchto aktivit z hlediska přínosu pro institucionální akreditaci školy. V tomto smyslu musí být při rozvoji aktivit programu DEEP ve vztahu k prioritním zemím přísně sledována efektivita a výslednost práce jednotlivých garantů.

**Tajemník kolegia
dr. Miloš Dyčka, CSc.**

Informace o zahájení stavebních prací v rámci projektu

V rámci realizační fáze projektu „Laboratorní a učební blok UO pro výuku studijního oboru Materiálové a technologické inženýrství“, který je spolufinancován prostřednictvím Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace MŠMT a jehož cílem je revitalizace budovy č. 8 v kasárnách Šumavská, byla dne 14. srpna 2014 podepsána smlouva na dodavatele stavby s firmou VW WACHAL a.s.

Následně proběhlo dne 20. srpna 2014 na Univerzitě obrany pod vedením zástupce vedoucího prof. Ing. Vojtěcha Hrubého pracovní jednání projektového realizačního týmu se zástupci stavební firmy VW WACHAL a.s. (realizátor stavby), dále se zástupcem projektové kanceláře OPTIMA, spol. s r.o., která bude zabezpečovat autorský dozor a koordinaci BOZP, zástupci Agentury hospodaření s nemovitým majetkem jako vykonavatele stavebního dozoru a s příslušníky Katedry strojírenství FVT UO jako koncovým uživatelem revitalizované budovy. V rámci jednání byly

řešeny otázky vztahující se ke stanovení harmonogramu stavebních prací, zajištění místa stavby z hlediska bezpečnosti pohybu a práce zaměstnanců UO a další otázky logistických aspektů průběhu stavby. Na závěr jednání byla provedena zevrubná prohlídka míst plnění v objektu rekonstrukce a došlo k aktu vlastního předání místa staveniště do správy stavební firmy.

V rámci praktické realizace stavební části projektu byly již provedeny některé základní činnosti při odstranění násypu půdních prostor, odbourání komínů a přípravě pro osazení nové střešní konstrukce. Mj. bylo vybudováno lešení okolo budovy, stavební firma zahájila práce na zateplovacím systému budovy a zainteresované stra-

ny projednaly a upřesnily trasu vedení kabelové přípojky mezi trafostanicí a budovou č. 8.

Projekt je financován z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj (ERDF) v rámci Operačního programu Výzkum a vývoj pro inovace, Výzva 2.4, prioritní osa 4, a ze státního rozpočtu z kapitoly Ministerstva obrany.

Text a foto: Bc. Jiří Haluza

Profesní dráha generála Luži jako výzva pro současné vojenské studenty

Před 70 lety zemřel armádní generál Vojtěch Boris Luža. Toto výročí si připomněli účastníci vzpomínkové akce, která se uskutečnila 2. října u pamětní desky, instalované na budově Univerzity obrany Kounicova 65, tedy bývalého Zemského vojenského velitelství v Brně, kde generál Luža jako velitel prožil nejvýznamnější část své profesní kariéry.

„Chceme takto připomínat ty části historie, na které můžeme být hrdi. Nechceme je však připomínat jen jako události, které se kdysi odehrály, ale rádi bychom jejich odkaz provázali se současností,“ uvedl ve svém vystoupení prorektor Univerzity obrany brigádní generál v záloze profesor Rudolf Urban. Spolu s ním se vzpomínky zúčastnili další představitelé a studenti vojenské vysoké školy a také zástupci občanských spolků a organizací válečných veteránů.

Fakta ze života generála Luži připomněl Jan Kux, místopředseda Československé obce legionářské Jednota Brno II. Divizní generál Vojtěch Luža byl těsně před vypuknutím dru-

hé světové války velitelem Zemského vojenského velitelství v Brně, které sídlilo v budově dnešního rektorátu univerzity, a po okupaci Československa v roce 1939 odmítl emigraci a aktivně se zapojil do odboje za pomoci blízkých sokolů a vojáků. Odešel do ilegality a stal se jedním z představitelů odbojové organizace Rada tří. Dne 2. 10. 1944 byl během přestřelky s protektorátními četníky v obci Hřiště u Přibyslavi zastřelen.

„Nechceme zdůrazňovat, že Vojtěch Luža byl generál, ale chceme poukázat na hodnoty, které vyznával. Vystudoval několik škol a intenzivně čerpal poznatky ze zahraničí. Tvrdě na sobě pracoval a dosáhl úspěchu. To by pro vás mělo být výzvou,“ obrátil se na závěr akce profesor Urban na přítomné studenty Univerzity obrany.

Text a foto: Viktor Sliva

Studenti Fakulty vojenského zdravotnictví: „Není špatné vědět, do čeho jdeme.“

Pod záštitou ředitele AVZdr AČR brigádního generála Božetěcha Jurenky a děkana FVZ UO plukovníka Jiřího Párala se sešli vojenští lékaři, farmaceuti a veterinární lékaři, aby spolu se studenty FVZ UO diskutovali o aktuálních tématech vojenského zdravotnické služby v ČR i v zahraničních misích.

„Zaujala mě přednáška podplukovníka Piši o biologické ochraně v AČR a nadporučice Kubelkové o virových hemoragických horečkách. Velmi zajímavé byly také prezentace brigádního generála Jurenky, plukovníka Sokola a podplukovníka Oberreitera o tragédii v Afganistánu a představení činnosti MEDEVACu na Ukrajině podplukovníkem Marečkem. Konference je ideální příležitostí, jak poznat zástupce různých oborů a seznámit se s realitou jejich každodenní práce. Není špatné vědět, do čeho jdeme,“ říká ke konferenci rotmistřyně Petra Polcarová, studentka 5. ročníku Vojenského všeobecného lékařství.

Významnými hosty konference byli zástupce náčelníka GŠ AČR – ředitel Společného operačního centra MO generálmajor Jiří Baloun a zástupce Slovenské republiky - ředitel odboru zdravotnické podpory Úřadu hlavního lékaře OS plukovník Jozef Ragan.

Text: kpt. Ing. Lenka Zárybnická, Ph.D.

Foto: Dita Zetochová

Plukovník Jiří Zetocha, zástupce ředitele AVZdr – hlavní lékař, zdůraznil v rozhovoru význam vzájemné výměny zkušeností a úzkého propojení mezi FVZ UO, AVZdr a dalších složek vojenské zdravotnické služby:

Lenka Zárybnická: FVZ UO připravuje vojenské lékaře a farmaceuty po stránce vojensko-odborné. Část z nich poté zůstává s fakultou v bližším svazku a pokračují ve studiu v rámci doktorských studijních programů. Může být vojenský lékař, který vykonává aktivně svou praxi, zároveň dobrým vědcem? Jsou tato dvě zaměření podle vašeho názoru slučitelná?

Jiří Zetocha: Fakulta nabízí širokou škálu doktorských studijních programů, které umožňují prohloubení znalostí a zároveň unikátní možnost podílet se na nejnovějších trendech medicíny formou vlastní vědecké práce. Z pohledu vojenských lékařů vidím ideální propojení lékaře - odborníka s vědeckou zkušeností ve svém oboru a zároveň lékaře - vojenského specialistu.

L. Z.: Jak vidíte postavení vojenských lékařů v české společnosti?

J. Z.: Český vojenský lékař má z mého pohledu velmi zodpovědnou, ale i čestnou pozici v naší společnosti. Plní úkoly běžné v mírovém životě, je však připraven i na práci za krizových stavů a při nasazení do zahraničních operací. Myslím, že o vojenských lékařích česká společnost nepochybuje. Mnoho kolegů po skončení vojenské kariéry velmi úspěšně pokračuje v práci v civilním sektoru, který vysoce oceňuje jejich odborné i morálně-volní kvality. Doufám a předpokládám tedy, že přínos této skupiny armádních odborníků „malé počtem, nikoliv však činy“ je a bude doceněn i velením resortu.

Motocykový závodník Karel Abraham studuje obor zbraně a munice

Začátek zářijového týdne, na jehož konci nastoupil ve Španělsku na start Velké ceny Aragonie, věnoval český motocykový závodník Karel Abraham školním povinnostem. Na Univerzitě obrany zahájil studium oboru zbraně a munice v civilním doktorském studijním programu. Pravidelný účastník závodů silničních motocyklů ve třídě MotoGP doufá, že mu jak závodění v seriálu mistrovství světa, tak i náročné postgraduální studium bude vycházet.

Karel Abraham letos absolvoval práva na soukromé Vysoké škole Danubius a nyní se vrhl na studium oboru zbraně a munice na Fakultě vojenských technologií Univerzity obrany. „Kromě toho, že si chci někdy udělat doktorské zkoušky na právu, jsem se rozhlížel i po něčem

„Myslím si, že je dobré pracovat v budoucnu na něčem, co člověka baví.“

jiném. Zbraně jsou můj velký koníček, ale myslím, že na doktorské studium na Univerzitu obrany mě nevezmou. Bakaláře a magistra mám totiž úplně odjinud. Zjistil jsem však, že šance dostat se na doktorské studium existuje, tak jsem na tom začal makat. Přijímačky jsem zvládl a na školu se nakonec dostal,“ neskrývá nadšení motocykový závodník Abraham.

Vzhledem k nabitému kalendáři závodů nejprestižnější motocykové třídy MotoGP (poslední letošní velká cena se jede 9. listopadu ve španělské Valencii) bude pro českého reprezentanta řešením značného časového vytížení individuální studijní plán. „Během zimního semestru se intenzivně soustředím na studium,“ říká Karel Abraham. Čeká ho lineární algebra a spolu s ní i jeden volitelný matematický blok, k tomu oborový předmět hlavně zbraňové systémy, všeobecný předmět základy vědecké práce a také zdokonalování v jazyce, který závodník uplatňuje při svém působení na světové motocykové scéně, tedy v angličtině.

Nebude přechod od paragrafů ke zbraním znamenat pro Karla Abrahama příliš velký skok? „Dohnat všechny věci bude dost těžké. Přeci jen jsem se zabýval něčím úplně jiným. Obor mě ale hodně zajímá a nějaké věci o něm vím. Někakou šanci, že ho dostuduju, vidím,“ hodnotí čtyřladvacetiletý Abraham, který vlastní zbrojní průkaz a ve volných chvílích chodí střílet na střelnici. Uvedl také, že nejtěžší pro něj bude napsat závěrečnou disertační práci. Univerzitu obrany považuje za prestižní školu v daném oboru.

Jak přiznal, u zbraní si už nějakou profesní budoucnost představit umí. „Myslím si, že je dobré pracovat v budoucnu na něčem, co člověka baví. Když přestanu závodit, mám třeba další možnost, co dělat. Je potřeba mít v záloze víc možností.“

Text: Pavel Pazdera, foto: Radek Miča

ANGLIČTINA

Battle drills

A: Complete the text with the verbs from the box. Use each verb once only.

differ	require	apply	describe	issue	practice	become	count	execute
--------	---------	-------	----------	-------	----------	--------	-------	---------

A battle drill is a collective action, rapidly executed without applying a deliberate decision making process. Battle drills (1)_____ how platoons and squads (2)_____ fire and maneuver to commonly encountered situations. They (3)_____ leaders to make decisions rapidly and to (4)_____ brief oral orders quickly. Battle drills are the foundation of all combat operations. Drills are actions that you and your unit will (5)_____ again and again, until they (6)_____ second nature. At that point, you can (7)_____ on your Soldiers to (8)_____ the drill, even if the circumstances (9)_____ completely from those during training. Likewise, your commander will count on you and your platoon to execute any of a number of battle drills rapidly and effectively.

Example: React to near ambush

Conditions

The unit is dismounted. It is moving tactically, conducting operations. The enemy initiates contact with direct fire within hand grenade range. All or part of the unit is receiving accurate enemy direct fire.

B: Complete the next paragraph with the prepositions from the box.

to	on	through	in	on
----	----	---------	----	----

Standards

The soldiers in the kill zone immediately returned fire (10)_____ known or suspected enemy positions and assault (11)_____ the kill zone. The soldiers who are not (12)_____ the kill zone locate the enemy and place "well-aimed" suppressive fire (13)_____ the enemy. The unit assaults through the kill zone and destroys the enemy. The unit leader reports the contact (14)_____ higher headquarters.

C: Put the task steps in the chart in the correct order. Number the boxes on the left.

Order	Task steps and performance measures
	The unit leader reports the contact to higher headquarters.
	Soldiers in the kill zone execute one of the following two actions: (a) Return fire immediately. If cover is not available, immediately, without order or signal, assault through the kill zone. (b) Return fire immediately. If cover is available, without order or signal, occupy the nearest covered position, and throw smoke grenades.
	Soldiers assault through and destroy the enemy position
	Soldiers in the kill zone assault through the ambush using fire and movement.
	Soldiers not in the kill zone identify the enemy location, place „well-aimed“ suppressive fire on the enemy’s position and shift fire as soldiers assault the objective.

Key

A: 1 describe, 2 apply, 3 require, 4 issue, 5 practice, 6 become, 7 count, 8 execute, 9 differ.

B: 10 on, 11 through, 12 in, 13 on, 14 to.

C: Order: 5, 1, 4, 2, 3.

Resources

Warrior battle drills. Available at:

https://rdl.train.army.mil/catalog-ws/view/100.ATSC/FE6DF956-9F45-4C41-AAE4-40C2E167DCE0-1312233952782/battle_drills.htm

Battle drills. Available at:

<https://arotc.uncc.edu/sites/arotc.uncc.edu/files/MSL%20301%20Tactics%20and%20Techniques%20Section%2009%20-%20Battle%20Drills.pdf>

Připravilo oddělení AJ, CJV

Středoškoláci se utkali v soutěži O pohár rektora UO

Univerzita obrany uspořádala tradiční vědomostně-dovednostní brannou soutěž pro studenty středních škol, která proběhla v úterý 23. září ve sportovním areálu univerzity v kasárnách Jana Babáka v Brně. V soutěži O pohár rektora Univerzity obrany se utkalo dvacet tříčlenných družstev z třinácti středních škol a gymnázií Jihomoravského kraje.

První část soutěže zahrnovala zrychlený čtyřkilometrový přesun v areálu kasáren, kde na soutěžící ještě čekaly vědomostní disciplíny, které představovaly testy ze základních znalostí matematiky a fyziky, z reálií Velké Británie v angličtině a ze všeobecného přehledu.

Po odběhnutí vyznačené trasy následovaly branně dovednostní disciplíny. Každý středoškolák absolvoval tři hody granátem na cíl, střelbu ze vzduchovky na terč a překonání klasické vojenské překážkové dráhy. Nejvíce zábavy si středoškoláci užili ve štafetovém závodu na koloběžkách, v němž někteří předvedli slušné výkony. Víc námahy a zručnosti vyžadovala další z disciplín, a sice lanové aktivity, při nichž soutěžící plnili úkoly na lezeckém trenažéru „Jakub“.

„Nejtěžší byl test z angličtiny, ale jinak se dalo zvládnout vše,“ hodnotili unisono studenti z Integrované střední školy automobilní v Brně. Z jejich umístění na desátém místě byla spokojená i pedagogická vedoucí Arnošta Vieweghová. „A i když nám při nominaci studentů do týmu vždy chybí děvčata, protože jich na naší škole mnoho nemáme, určitě přijdeme i příště,“ dodala s úsměvem.

Součástí branné soutěže, kterou připravilo Centrum tělesné výchovy a sportu UO spolu s oddělením vnějších vztahů UO, byla prezen-

tace samotné Univerzity obrany. Žáci středních škol se dozvěděli informace o možnostech studia na jejich jednotlivých fakultách. Po soutěži studenti ochutnali pravý vojenský guláš, který si skutečně pochvalovali.

Závěrečnou tečkou 6. ročníku klání středoškoláků O pohár rektora Univerzity obrany bylo vyhlášení výsledků a slavnostní předání pohárů a cen nejúspěšnějším soutěžním týmům. Ve vědomostně-dovednostní soutěži zvítězilo družstvo Gymnázia a Střední odborné školy zdravotnické a ekonomické ve Vyškově, z druhé příčky se radovali studenti z Gymnázia T. G. Masaryka v Hustopečích a na třetím místě skončila dvě družstva, a to z brněnských gymnázií v ulici Křenová a na třídě Kapitána Jaroše.

Text: Pavel Pazdera
Foto: Marek Žižlavský

Stredoškolači si vyzkoušeli pobyt v nestabilním prostředí

Univerzita obrany připravila ve dnech 6. – 8. října prezentaci pro studenty bezpečnostně právních akademií a středních odborných škol ochrany osob a majetku. Více než čtyři desítky zájemců strávily tři dny ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina. Studenti se kromě praktických dovedností procvičovali také v odpovědnosti jednotlivce za výkon týmu a týmu za jednotlivce.

Ve stráni mírně se svažující od dlážděné silnice protínající výcvikový prostor jsou směrem k nevelké vodní ploše v řadě za sebou rozmístěny jednotlivé prvky bojové dráhy – bludiště, betonová stěna, příkop, lávka, skruže a další. Padesátičlenná skupina mladých mužů a dívek převážně v maskáčích se právě seskupila kolem rohatek potažených ostnatým drátem. Vedoucí výcviku jim vysvětluje, jak vlastním tělem vytvořit můstek přes pichlavou překážku. Když se s rozvahou rozloží na drátěný rošt, klade nárt pravé nohy do podkolení jamky druhé dolní končetiny, aby tak vytvořil první schod. „Budte ke svým kolegům ohleduplní, nepřecházejte je po špičkách, ale našlapujte na ně celými chodidly, abyste rozložili svou váhu na větší plochu,“ uděluje poslední rady a dává pokyn prvním dobrovolníkům, aby si vyzkoušeli roli živé lávky.

Docent Zdeněk Flasar z Katedry taktiky Fakulty vojenského leadershipu za pomoci osmi členů skupiny Commandos připravil pro účastníky prezentace program, v jehož rámci byli vedeni k rozhodování a konání v situacích, kdy jim (simulovaně) hrozilo menší či větší nebezpečí ze strany prostředí, v němž plnili úkoly. „Pokud například zaujímali na delší dobu nějaký prostor, a to zejména během obou nocí strávených ve výcvikovém území, museli jej zajistit tak, aby se do prostoru a jeho blízkosti nedostaly nekontrolovaně žádné jiné

osoby,“ popisuje jednu ze složek výcviku docent Flasar.

Během první noci tak obě skupiny, do kterých byli studenti rozděleni, hájili svá útočiště a naopak se snažili získat průzkumem co nejvíce informací o svých protivnících. „Taky bylo dobré, jak jsme se ve skupině museli podělit o jídlo, které jsme měli k dispozici,“ vzpomíná na tuto noc Martin Pluhař ze Zlína. „No to právě nebylo dobré, protože ho nebylo moc,“ oponuje mu jeho kolega. Oba se však shodnou na tom, že je noční zaměstnání hodně zaujalo.

Dopoledne druhého dne tráví studenti na již zmíněné bojové dráze. Docent Flasar na některých překážkách zařazuje soutěže. Tak tomu je i u skruží překrytých zeminou. Čtyřčlenné týmy mají za úkol proplazit se skruží a jeden z jeho členů musí ve skruži nejprve odložit boty a svrchní vrstvu oděvu a po přeběhnutí na opačný konec se znovu obléct. „Největší problém jsem neměl se zavázáním bot, ale zapnutím všech knoflíků, protože jsem to musel chvíli dělat se zadržným dechem a poslepu,“ vrací se ke svému postupu Dominik Švenda z BPA Ostrava. Členové skupiny Commandos totiž úkol „zpestřili“ tím, že před návětrným vstupem do skruže zapálili dýmovnici.

Součástí prezentačního výcviku bylo i postupné zařazování studentů na „velitelské funkce“, kdy byli nuceni komunikovat v týmu, snažit se zvládat různorodost názorů v týmech, po poradě s ostatními se rozhodnout a své rozhodnutí prosadit. „Ne

vždy to v terénu bylo jednoduché a ne všem „velícím“ žákům se to podařilo zcela úspěšně. Bylo však možno vytipovat několik účastníků, kteří jsou na tom i po této stránce velice dobře,“ hodnotí tuto část prezentace docent Flasar.

Schyluje se k druhé noci ve výcvikovém prostoru. Ještě než se setmí, čekají na studenty dva body programu, na něž dlouho nezapomenou – minimálně desetivteřinový pobyt ve vodě, jejíž chlad ochromuje tělo, a atraktivní jízda ve třech bojových vozidlech BVP-2.

Text a foto: Viktor Sliva

Přivítání nových erasmovských studentů na Fakultě vojenského leadershipu

Během prvního říjnového víkendu do Brna přijelo 16 nových studentů z Maďarska, Litvy, Polska a Slovenska, kteří budou v zimním semestru 2014/15 studovat v rámci studijní mobility programu Erasmus+ na Fakultě vojenského leadershipu.

Jejich první dny na FVL proběhly v duchu již tradičních admin days, jejichž úkolem bylo předat studentům základní informace o tom, jak fakulta funguje, a mimo jiné jim ukázat i některé zajímavosti města Brna.

První admin day se uskutečnil v pondělí 6. října 2014. Studenti byli nejdříve přivítáni děkanem FVL plukovníkem doc. Ing. Vladanem Holcnerem, Ph.D., který studenty pozdravil, velice stručně je seznámil se strukturou Univerzity obrany a FVL a vyjádřil své upřímné naděje, že studijní pobyt pro ně bude velice přínosný a zvláště zajímavý, zejména když studují v takovém velkém univerzitním městě jako je Brno. Potom studenty pozdravil proděkan pro vnější vztahy FVL Mgr. Aleš Binar, Ph.D. Studenti také během této příležitosti obdrželi prospekty Univerzity obrany a rozvrhy hodin a byli seznámeni s potřebnými organizačními záležitostmi vztahujícími se k jejich studijnímu pobytu. Následovala prohlídka školy a kasáren Šumavská včetně všech ostatních univerzitních zařízení.

Druhý admin day začal společným focením Erasmovských studentů a jejich patronů před sídlem Univerzity obrany. Pokračovalo rozdělení studentů do skupin ostatních cizích jazyků, poučení o bezpečnosti a požární ochraně a přivítání vojenských studentů paní rotmistryní Prymusovou. Odpoledne se studenti se svými patrony společně vydali na prohlídku Brna. Podívali se na náměstí Svobody, Zelný trh, Nové sady a Petrov. Stručně byli seznámeni s dějinami navštívených míst a den skončili bližším seznamováním se mezi sebou

a s patrony u příjemného posezení s ochutnávkou českého piva.

Během zimního semestru studenty čeká prohlídka hradu Špilberk, International Day, během kterého studenti představí své země a školy, a zcela jistě i několik výletů po České republice, na které se studenti budou moci podle zájmu přihlásit.

Text: Branka Petković
Foto: Veronika Chlupová

Náčelníka generálního štábu, armádního generála Petra Pavla jsme zastihli v neobvyklé situaci – ve sportovním oděvu, v němž se aktivně zapojil do charitativního běhu YOU DREAM WE RUN 2014, který se v Brně uskutečnil na konci září. Po dobu pobytu na sportovišti vyhověl dlouhé řadě žádostí o společnou fotografii – v tomto případě členům běžeckého týmu studentů Univerzity obrany.

DASC 2014 z pohledu studentů UO

Ve dnech 5. – 9. října 2014 se v Colorado Springs konala mezinárodní vědecká konference „33rd Digital Avionics Systems Conference“. V hotelovém komplexu „Antlers Hilton“ uprostřed města se sešlo na 400 účastníků z celého světa.

Mezi nimi nechyběli ani studenti Univerzity obrany, konkrétně studenti doktorského a navazujícího magisterského studijního programu Vojenské technologie Ing. Bac Nghia Vu, Ing. Quy Ich Pham, rotný Bc. Pavel Dyčka a rotný Bc. Martin Zeinert z Katedry leteckých elektrotechnických systémů K-206.

Vzhledem k místu konání konference jsme pochopitelně zvolili leteckou dopravu jako způsob spojení, což se také hodí k hlavnímu tématu konference. Cestovali jsme letouny společností British Airways a American Airlines z Prahy do Colorado Springs se dvěma přestupy, a to v Londýně a Dallasu. Celkově cesta trvala asi 22 hodin, nicméně vzhledem ke zpoždění letadla z Londýna do Dallasu a následným vstupním kontrolám na území USA se pro tři z nás cesta ještě prodloužila, protože navazující spoj nám uletěl a byli jsme nuceni strávit v Dallasu noc navíc.

Ubytování nám vzorně zařídil Odbor ekonomický Univerzity obrany v hotelu Clarion, který byl cenově výhodný a nacházel se pouze několik minut chůze od místa konání konference a centra města. Pro dopravu ve městě a blízkém okolí jsme využívali místní hromadnou dopravu, pro vzdálenější cesty, například z letiště jsme využili služeb místní taxi společnosti.

Organizačně byla konference rozdělena do několika sekcí, které svým obsahem sledo-

Během našeho pobytu jsme také pokořili vrchol Pikes Peak v nadmořské výšce 4302 metrů

valy jednotlivé oblasti problematiky letectví a řízení letového provozu. Samotným sekcím předcházely početné tutoriály a úvodní přednášky zaměřené na objasnění problematiky, kterou ve svém názvu nesl tento ročník konference: „Designing an Air Transportation System with Multi-Level Resilience“.

Studenti Ing. Bac Nghia Vu a Ing. Quy Ich Pham přednášeli svoje práce ve čtvrté v sekci „Communications, Navigation, and Surveillance (CNS) Systems“ a studenti rotn. Bc. Pavel Dyčka a rotn. Bc. Martin Zeinert v úterý v sekci „System Engineering“. I přes naši mírnou nervozitu a „středoevropskou“ znalost anglického jazyka, která samozřejmě neodpovídá znalosti rodilých mluvčích, jsme zvládli naše prezentace na slušné úrovni, o čemž svědčí i fakt, že

jsme byli schopni bez větších potíží náležitě odpovědět na všechny položené dotazy.

Konference „Digital Avionics Systems Conference“ se koná každý rok a v oboru avionických systémů se jedná zřejmě o nejprestižnější akci. Jsme velmi rádi, že jsme zde mohli prezentovat výsledky naší studentské vědecké práce v rámci projektu specifického výzkumu „Implementace moderních technologií v avionických systémech“. Příští ročník konference poprvé opustí území USA a bude se konat v Evropě, přičemž pro účastníky z ČR se doprava výrazně zkrátí – hostitelským městem je totiž Praha!

Text: rtn. Bc. Pavel Dyčka

Foto: Ing. Quy Ich Pham

Odborníci z FVZ na virologické konferenci

Pracovníci Katedry epidemiologie FVZ Univerzity obrany se aktivně zúčastnili 17. konference Evropské společnosti pro klinickou virologii (ESCV). Působili jako členové organizačního výboru a prezentovali výsledky své odborné práce.

Letošní konference úspěšně navázala na rok 1995, kdy byla Česká republika poprvé hostitelem této pravidelné akce. Na pět set účastníků nejen z Evropy, ale i USA, Kanady, Austrálie či Singapuru nebo Jižní Koreje mělo možnost si vyslechnout přednášky a sdělení rozdělená do celkem sedmi přehledových sekcí.

Řada sdělení se zabývala v současnosti celosvětově velmi diskutovanými virologickými tématy, a to nejen odbornou, ale i laickou veřejností. Osmá sekce vedená prof. MUDr. R. Prymulou, CSc., Ph.D. a proděkanem Fakulty vojenského zdravotnictví

UO prof. MUDr. P. Boštíkem, Ph.D. řešila velmi aktuální téma vakcínami preventabilních nemocí. Profesor Prymula hovořil v úvodní přednášce o problému spalniček, příušnic a zarděnek. Tím předznamenal téma celého bloku, které bylo soustředěno právě na problematiku těchto nemocí. Následující krátká sdělení od představitele WHO a od britských a holandských kolegů ukázala problém nejen z globálního, ale i lokálních hledisek. V závěru bloku pak zazněla informace o současné situaci na poli epidemie virové hemoragické horečky Ebola coby nového globálního nebezpečí.

18. konferenci ESCV bude v příštím roce hostit skotský Edinburgh. Jak řekl budoucí organizátor, konference se přesunuje z jednoho krásného evropského města do druhého. Latka byla nasazena vysoko, jak z hlediska odborného programu, tak i z hlediska sple-

čenského – ať už šlo o večer v Technickém muzeu nebo banket v nádherných prostorách teraziánského sálu břevnovského kláštera. Hosty v technickém muzeu uvítal prof. MUDr. Pavel Boštík. Ve své úvodní řeči zdůraznil důležitost vynálezů, pokroků techniky, poučení se z historie a dopad na současnost.

Text a foto: RNDr. Vanda Boštíková, Ph.D.

NCS College opět na Univerzitě obrany

Univerzita obrany spolu s Výborem NATO pro kodifikaci AC/135 uspořádala v Brně ve dnech 25. srpna až 19. září 2014 druhý ročník mezinárodní kodifikační akademie – NCS (NATO Codification System) College 2014. Smyslem této akademie je připravovat ve dvouletých cyklech vedoucí manažery a logistiky na řízení kodifikačních procesů a stejně tak kodifikační pracovníky na provádění konkrétních kodifikačních činností.

Akademie je určena především zájemcům ze zemí, participujících na Kodifikačním systému NATO (v současné době se jedná o 63 států), ale i těm, kteří se na vstup do této komunity připravují. Dva kurzy letošní NCS College absolvovali zástupci z 12 zemí celého světa.

Pětidenní Kurz pro manažery a logistiky letošní NCS College ukončil 29. srpna 2014 předáním certifikátů o absolvování děkan Fakulty vojenského leadershipu plukovník doc. Ing. Vladan Holcner, Ph.D., univerzitní garant letošní akademie. Čtrnáct civilních a vojenských studentů z Česka, Finska, Itálie, Irsko, Japonska, Slovenska a NSPA získalo, respektive si upevnilo potřebné znalosti k řízení a provádění kodifikačních procesů v souladu s Kodifikačním systémem NATO. Kvalitu výuky zajišťovali špičkoví lektori - předseda AC/135 plukovník Marek Dalkowski, představitel NSPA, DLA LIS (USA), Univerzity obrany a společnosti AURA, která organizačně a softwarově podpořila 2. ročník mezinárodní kodifikační akademie podobně jako ten první v roce 2012. Zavádění Kodifikačního systému NATO do národních podmínek prezentovali všichni kurzisté, úlohu NSPA v kodifikačních procesech vysvětlila zástupkyně této agentury a zároveň studentka kurzu slečna Emilie Albertová.

Dvoutýdenní Kurz pro kodifikátory a spolu s ním i celý 2. ročník mezinárodní kodifikační akademie NCS College 2014 skončil 19.

září závěrečným ceremoniálem v Síni vědecké rady Univerzity obrany. Tento kurz absolvovalo dvanáct kodifikačních pracovníků z Česka, Chorvatska, Irsko, Lotyšsko, Malajsie, Norska a Rakouska. Lektori z Univerzity obrany, Ministerstva obrany ČR, amerického DLA LIS, českého a rakouského Národního kodifikačního úřadu (NCB) a společnosti AURA připravovali účastníky kurzu především na provádění konkrétních kodifikačních činností, jako jsou identifikace a klasifikace položek materiálu, jejich popis a mezinárodní výměna katalogizačních dat. Kodifikátoři navštívili Centrum zabezpečení materiálem technických služeb ve Štěpánově a Centrum zabezpečení materiálem tylových služeb v Brně, kde se prakticky seznámili s konkrétním skladovým hospodařením AČR, založeným na implementaci Kodifikačního systému NATO. V pražské části kurzu představil ředitel Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti Ing. Martin Dvořák, Ph.D. strukturu a hlavní činnosti úřadu a ředitel českého Národního kodifikačního úřadu Ing. Libor Mrozinski kodifikační systém ozbrojených sil České republiky.

Text: Antonín Svěrák
Foto: Viktor Sliva

Letošní NCS College se dostalo ocenění ještě před jejím celkovým závěrem od předsedy Výboru NATO AC/135 plukovníka Marka Dalkowského, který vysoce hodnotil její celkovou organizaci a podíl na přípravě manažerů a logistiků k řízení kodifikačních procesů. Podobné uznání obdržel organizační štáb akademie od představitel rakouského NCB pana Petera Grosse, který zabezpečoval a prováděl výcvik k mezinárodní výměně katalogizačních dat. Co také mohlo organizátory NCS College 2014 zvláště potěšit, jsou vysoce pozitivní závěrečná hodnocení samotných studentů a jejich buď již osobní přihlášení se ke studiu na příští NCS College nebo doporučení účasti svým kolegům na akademii v roce 2016.

Univerzita má novou laboratoř vetroniky

Na Univerzitě obrany proběhlo ve čtvrtek 18. září za účasti sekretáře mezinárodní Vojenské asociace vetroniky (MILVA) Christophera Hughese z USA slavnostní otevření laboratoře vetroniky, která bude sloužit jak k mezinárodnímu vědeckému výzkumu, tak i k odborné přípravě v oblasti architektury elektrických a elektronických systémů vojenských vozidel.

Kromě zapojení se do národního výzkumu v oblasti architektury vetroniky se nová laboratoř na Univerzitě obrany stane uzlem vytvářeného mezinárodního distribuovaného Centra excelence vetroniky vojenských vozidel skupiny MILVA, která má hlavní odpovědnost za implementaci, ověřování, validaci a akreditaci připravovaného standardu NATO Generic Vehicle Architecture (NGVA) STANAG 4754. To znamená, že se stane součástí vědecko-výzkumného řetězce laboratoří, které již byly vybudovány ve Velké Británii, Německu, Švédsku a Francii. Proto se otevření české laboratoře zúčastnili také zástupci Národních úřadů pro vyzbrojování v oblasti pozemní techniky z uvedených zemí.

„Komplexní řešení architektury vetroniky, tak jak je zamýšleno v NATO standardu NGVA se dotýká nejen samotných bojových vozidel, ale také všech ostatních speciálních vojenských prostředků a zbraňových systémů na kolových a pásových podvozcích. Znalost a pochopení NGVA je důležitá z hlediska akvizičního procesu a logistické podpory pro zajištění požadované interoperability AČR,“ říká podplukovník Tomáš Tůró z Katedry bojových a speciálních vozidel, která bude laboratoř provozovat.

„Laboratoř vetroniky je určena k modelování a ověřování požadavků a schopností řízení, koordinace a výměny informací u složitých zbraňových systémů na kolových i pásových vozidlech. Tedy umožňuje simulaci datové komunikace a řízení podsystémů bojového nebo logistického vozidla,“ podtrhuje podplukovník Tůró.

Jak dále uvádí tento expert, v současné době Katedra bojových a speciálních vozidel Fakulty vojenských technologií UO nejvíce spolupracuje s Vetronics Research Centre, které představuje akademické centrum excelence ve Velké Británii, sponzorované britským ministerstvem obrany. Toto centrum je součástí University of Brighton.

Zamýšleným úkolem vědců v laboratoři také bude ověřování a potvrzování správnosti technických řešení systémů nabízených obranným průmyslem ČR, případně zahraničními zbrojními firmami Armádě ČR a armádám NATO. Architektura vetroniky je klíčovým prvkem zajištění interoperability systémů ar-

mád NATO a zajištění optimálního životního cyklu a nízkých nákladů na vývoj a modernizaci bojových a logistických vozidel.

Laboratoř byla vybudována z prostředků Programu pro rozvoj organizace a peněz získaných vědeckou činností příslušníků Katedry bojových a speciálních vozidel FVT. Laboratoř vetroniky využívá znalostí a schopností jak příslušníků vlastní katedry, tak i Katedry zbraní a munice, Katedry komunikačních a informačních systémů a rovněž Katedry taktiky z Fakulty vojenského leadershipu UO. Slavnostního otevření laboratoře se zúčastnili představitelé vedení Fakulty vojenských technologií, a to proděkan pro vnější vztahy a rozvoj plukovník Vlastimil Malý a proděkan pro vědeckou činnost prof. Jan Kohout.

Text a foto: Pavel Pazdera

Vetronika je vojenský termín pro architekturu propojení podsystémů bojových a logistických vozidel jednotným způsobem, zajišťující optimální řešení výměny informací a možnosti rozvoje (modernizace) těchto složitých systémů. Architektura vetroniky je v českém modernizovaném tanku T-72M4 CZ a kolovém obrněném transportéru Pandur II CZ 8x8 pod názvem Bojový vozidlový informační systém.

Studenti získávali cenné zkušenosti na cvičení s výsadkáři z Chrudimi

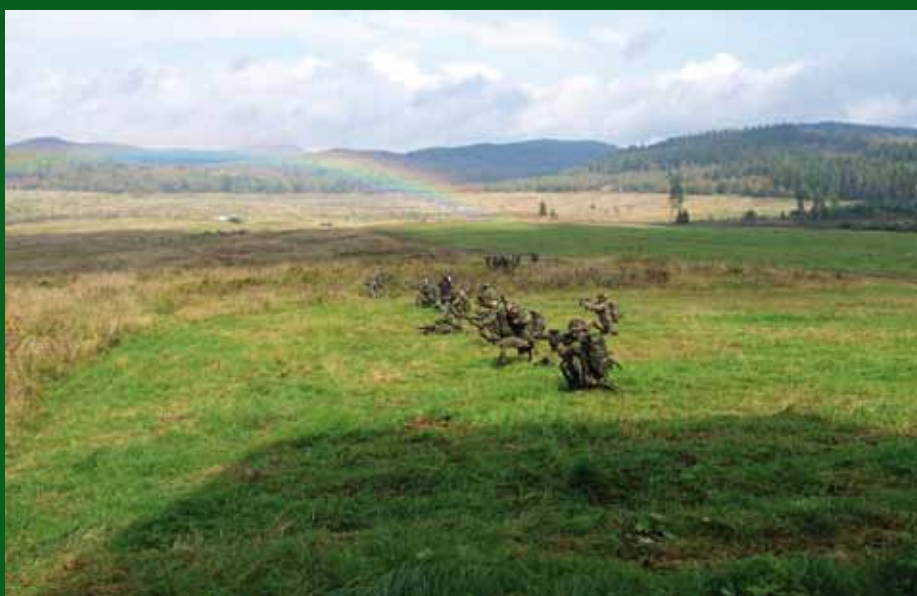
V týdnu od 22. do 26. září se desetičlenná skupina studentů prvního ročníku navazujícího magisterského studia modulu Vševojskový velitel účastnila praporečnického taktického cvičení 43. výsadkového praporu, které probíhalo ve vojenském újezdu Boletice. Studentům bylo díky aktivnímu zapojení do cvičení umožněno prakticky se seznámit se specifickým výcvikem velitelů a příslušníků výsadkových jednotek jediného výsadkového praporu v AČR a dále se účastnit i vybraných zaměstnání na tomto cvičení.

Velitel 43. výsadkového praporu podplukovník Róbert Dziak stanovil za hlavní cíl cvičení sladit činnost jednotek při provádění odlišných taktických činností. Studenti Univerzity obrany měli primárně působit jako opoziční jednotka imitující činnost protivníka. Hned první den cvičení bylo studentům umožněno zapojit se do samotného výcviku výsadkových čet při provádění základních bojových drílů. Studenti působili jak na základních funkcích ve výsadkovém družstvu, tak i na funkcích velitelských, a získali tak velmi cenné zkušenosti z této oblasti taktické přípravy. V dalších dvou dnech studenti působili jako pomocná síla při přípravě prostor jednotlivých zaměstnání a zejména také jako příslušníci jednotky opozičních sil, na kterou příslušníci výsadkového praporu provedli léčku a přepad. Studenti tak mohli z pohledu nepřítelů pozorovat, jak vypadá samotné provedení těchto taktických činností zkušenými výsadkáři z Chrudimi.

Vyvrcholením celého taktického praporečnického cvičení byl nácvik na aeromobilní operaci s cílem obsazení a ovládnutí letiště, které je pod kontrolou příslušníků opozičních sil. Jednotlivá úkolová uskupení vytvářená na bázi jednotek výsadkového praporu při tomto nácviku sladili činnost celého praporu, a připravovali se tak na taktické cvičení „aeromobilní operace“ s cílem obsadit letiště v Bechyni, které je čeká ještě v letošním roce.

Díky tomuto cvičení studenti Univerzity obrany získali nové praktické zkušenosti a osvojili si návyky a dovednosti z oblasti taktické přípravy u výsadkových jednotek, které mohou být cenné a důležité pro jejich budoucí kariéru důstojníka – velitele bojové jednotky AČR. Dále studenti nahlédli do procesu organizace a přípravy zaměstnání a v neposlední řadě získali od příslušníků praporu informace o každodenním životě vojáka na bojovém útvartu i v zahraniční operaci.

Text a foto: čet. Bc. Michal Matějů

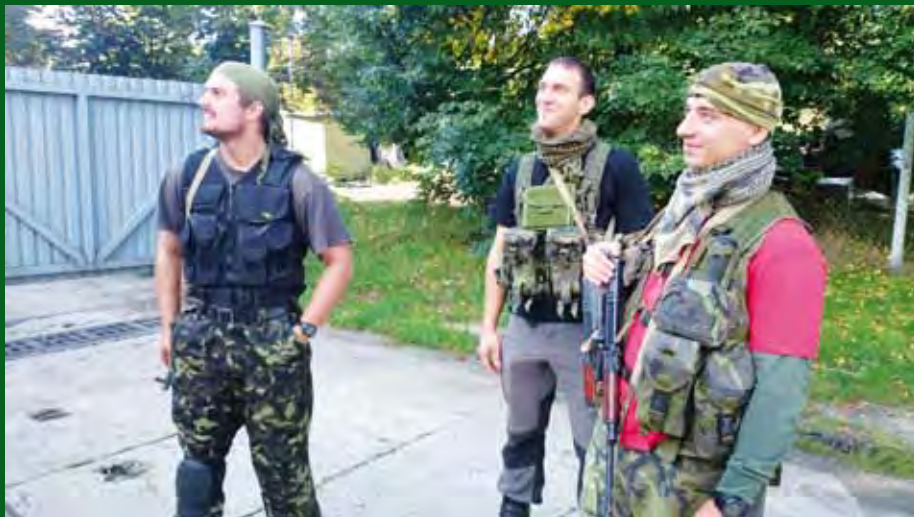
Průzkumníci na cvičení Ample Strike 2014

Dvanáct studentů specializace velitel průzkumných jednotek z Fakulty vojenského leadershipu se ve dnech 8. až 12. září zapojilo do společného výcviku aliančních jednotek NATO v rámci prováděcí fáze mezinárodního cvičení Ample Strike 2014. Jejich úkolem bylo vytvářet skupinu nepřítel, tzv. OPFORs a také plnit úkoly v rámci pozemních sil.

Tucet průzkumníků se přesunul do Náměšti nad Oslavou a po převzetí cvičné munice a imitačních prostředků začal plnit svůj úkol. Studenti mu uzpůsobili i výstroj – měli totiž představovat nepravidelnou jednotku separatistů, kteří staticky brání daný prostor. „Pro nás bylo zajímavé, že jsme se pohybovali v zástavbě, což při našem výcviku nebývá běžné,“ hodnotí průběh cvičení rotný Bc. Michal Lastovka, student pátého ročníku navazujícího magisterského programu.

Proti studentům stála jednotka, jejímž

cílem bylo separatisty vyhledat a zneškodnit. V rámci této jednotky působil představený letecký návodčí (Forward Air Controller, FAC). Ten v případě potřeby navedl ke splnění úkolu leteckou techniku, která se pohybovala v perimetru a na povel zaútočila. „Ta letadla prolétala velice nízko, takže bylo možné přesně vyvodit důsledky jejich útoku,“ říká rotný Lastovka.

Jako návodčí a instruktoři, kteří řídili a vyhodnocovali průběh jednotlivých bojových scénářů, působili spojenečtí vojáci, mimo jiné z USA, Dánska či Belgie. Studenti tak mohli procvičit i radiovou komunikaci, jež probíhala v angličtině. Na jeden den navíc měli možnost vyzkoušet si opačnou roli a zapojit se do výcviku na straně leteckých návodčích. Současně se seznámili s použitou technikou, v tomto případě bojovými vrtulníky, mezi nimiž nechyběl ani americký Apache.

Mezinárodní cvičení AMSE 14 probíhalo primárně z 22. základny vrtulníkového letectva u Náměšti nad Oslavou a 21. základny taktického letectva v Čáslavi, dále ve vojenských výcvikových prostorech Boletice a Libavá. Součástí cvičení byly ostré střelby na leteckých

střelnících ve VVP Libavá a Boletice. Během cvičení se letouny převážně pohybovaly nad Olomouckým, Jihočeským krajem a krajem Vysočina, zejména pak v okolí letiště Náměšť nad Oslavou a vojenského útvaru Bechyně.

Cvičení, jehož cílem bylo sladit výcvik představených leteckých návodčích (Forward Air Controller, FAC) s posádkami taktického a vrtulníkového letectva při podpoře činností prvků pozemních sil, navázalo na tematicky podobná mezinárodní cvičení Flying Rhino a Ramstein Rover, která se v předchozích letech konala v České republice.

Do mezinárodního cvičení se zapojilo celkem 11 členských států NATO – Belgie, Česko, Dánsko, Estonsko, Nizozemsko, Litva, Maďarsko, Německo, Slovensko, Velká Británie a USA. Cvičily tři stovky zahraničních vojáků spolu s asi 600 příslušníky AČR a s celkem 30 kusy letecké techniky.

Za Vzdušné síly AČR se cvičení účastnili příslušníci 21. základny taktického letectva Čáslav, 22. základny vrtulníkového letectva Sedlec, Vícenice, 25. protiletadlového raketového pluku Strakonice a 26. pluku velení, řízení a průzkumu Brandýs nad Labem - Stará Boleslav. Za Pozemní síly AČR to byli příslušníci 4. brigády rychlého nasazení Žatec, 7. mechanizované brigády Hranice, 13. dělostřeleckého pluku Jince, 15. ženijního pluku Bechyně. Dále příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov, Univerzity obrany Brno a dalších útvarů a zařízení ozbrojených sil ČR.

Text a foto: Viktor Sliva

Největší evropská bezpečnostní show

Během letošních Dnů NATO v Ostravě, na kterých se o předposledním zářijovém víkendu prezentovala i Univerzita obrany, zavlálo nad mošnovským letištěm spolu s vlajkou NATO i 16 vlajek účastnických států, jež umožnily návštěvníkům shlédnout především atraktivní leteckou techniku v dynamických i statických ukázkách. Za příjemného podzimního počasí největší evropskou bezpečnostní show navštívilo 225 tisíc diváků. Organizátoři akce připravili v tomto ročníku jednu významnou koncepční novinku a tou bylo představení armády jednoho partnerského státu v širším měřítku. První partnerskou zemí se tak stalo Polsko. Jeho armáda představila MiG-29, F-16, Su-22, tank Leopard 2, vozidlo HMMWV speciálních sil a bojové kolové vozidlo Rosomak.

Desetitisíce diváků mohly na letišti Leoše Janáčka obdivovat také profesionalitu příslušníků Armády České republiky. O skvělý úvod bezmála osmihodinového sobotního letového programu se postaral nadporučík Ondřej Španko s vyšší technikou pilotáže na podzvukovém bitevníku L-159 ALCA. Poté následoval zahajovací průlet vzdušných sil AČR ve výjimečné sestavě Airbus A-319CJ a dvojice gripenů a alek.

Univerzita obrany letos návštěvníkům prezentovala robotický prostředek TAROS

6x6 Furbo, který patří do kategorie bezosádkových pozemních prostředků UGV. Vývoj moderních UGV vozidel je veden snahou chránit životy a zdraví příslušníků ozbrojených sil při provádění nebezpečných vojenských misí a aktivit. Katedra taktiky Fakulty vojenského leadershipu UO při vývoji prostředků UGV úzce spolupracuje se státním podnikem VOP CZ a výsledkem této kooperace je právě víceúčelový robotický prostředek UGV TAROS 6x6 Furbo, který vznikl v dílně podniku VOP CZ a měl premiéru na veletrhu obranné a bezpečnostní techniky IDET v loňském roce v Brně. Na UO se na vývoji tohoto robotického prostředku podílí také Katedra bojových a speciálních vozidel Fakulty vojenských technologií. „Zavedení těchto prostředků, které vynikají značnou úrovní autonomie, do ozbrojených sil je plně v souladu s vývojovými trendy vyspělých armád světa, jež se snaží robotickými systémy nahradit vojáka ve složitém operačním prostředí,“ říká zástupce vedoucího Katedry taktiky podplukovník Jan Mazal.

Vedle již zmíněného bojově průzkumného prostředku UGV představili příslušníci Katedry taktiky na statické ukázce experimentální vzorek bezdrátově řízené miniaturní lafety osobních zbraní, např. automatické útočné pušky CZ 805 BREN. Tato lafeta pak může být použita na UGV vozidlech. Samozřejmě se návštěvníci akce mohli seznámit se studijní nabídkou Univerzity obrany pro akademický rok 2015/2016, kde druhým rokem je v rámci vojenského studia nově nabízeno souvislé pětileté magisterské studium na fakultách UO v Brně.

Text a foto: Pavel Pazdera

Mošnovské letiště se opět stalo místem mezinárodní premiéry významného letounu. Americké letectvo zde totiž poprvé v Evropě veřejně předvedlo svůj unikátní letoun – konvertoplán CV-22B Osprey, který je jediným strojem této koncepce na světě. Kombinuje totiž přednosti vrtulníku a turbovrtulového dopravního letounu. Díky natáčení rotorů o devadesát stupňů dokáže startovat a přistávat jako vrtulník. Tyto schopnosti mu umožňují rychle operovat ve složitých geografických podmínkách, což jej předurčuje například pro využití speciálními jednotkami. Unikátní letoun slouží u 7. peruti 352. skupiny speciálních operací USAF s domovskou základnou RAF Mildenhall v Anglii.

Studenti UO vyvinuli mobilní aplikaci pro Dny NATO

I letos měli návštěvníci Dnů NATO v Ostravě a Dnů vzdušných sil AČR možnost využívat mobilní aplikaci, která jim ukázala, co se zrovna na této akci děje. Aplikaci pro chytré mobilní telefony ve svém volném čase vyvinuli dva studenti Univerzity obrany - rotmistři Jiří Kašuba a Petr Hromek.

„Aplikace zobrazuje nejen aktuální program, ale také v sobě skrývá malého průvodce pro návštěvníky areálu, aktuální novinky vydané serverem www.natodays.cz a nyní nově i interaktivní mapu s funkcí GPS. Uživateli aplikace tedy přesně ví, kde se v areálu vyskytuje, a má možnost zjistit, co se kolem něj nachází. Například u jakého právě stojí letadla, kde je nejbližší zdravotník či WC,“ upřesňuje rotmistr Bc. Petr Hromek. Mobilní aplikace je momentálně ke stažení pro systémy Android na Google Play a Apple iOS na App Store.

„Aplikace se oproti loňskému výbornému zpracování příliš nezměnila. V hlavním okně aplikace se návštěvníkům zobrazuje název ukázky a její typ. Modrý proužek znamená letovou ukázkou, zelený pozemní a červený značí, že se dotyčná ukázka zrušila,“ prozradil Ivan Zít, koordinátor IT technologií v občanském sdružení Jagello 2000, které je jedním z hlavních organizátorů této prezentační akce na mošnovském letišti. „Za vývoj aplikace bychom chtěli poděkovat Jiřímu Kašubovi a Petru Hromkovi, dvěma studentům Univerzity obrany, kteří ji připravili ve svém volném čase

a nepožadují žádný honorář. Odměnou za práci, jejíž výsledky snad ocení tisíce návštěvníků, jim budou jen propagační předměty akce.“

Nadaní studenti Univerzity obrany, oba studující obor Vojenský pilot, aktivně spolupracují také s ředitelem letových ukázek v rámci Dnů vzdušných sil AČR. Pro něj vyvinuli administrativní rozhraní, které se ukázalo jako velmi užitečné pro organizaci leteckých dnů. „Administrativní systém funguje na bázi interaktivní webové stránky, ke které má přístup omezený počet lidí, jež se podílejí na přímém zabezpečení letových ukázek Dnů vzdušných sil AČR. Pod uživatelským jménem a heslem se do něj přihlásí a dle jejich funkce jim systém přidělí privilegia, se kterými mohou při práci se systémem disponovat. Mezi uživatele administrativního rozhraní patří letový ředitel, koordinátor pilotů, řídící letového provozu, dozorcí inženýr stojánky a administrátoři,“ říká rotmistr Hromek a dodává: „Nejvyšší pravomoci mají samozřejmě letový ředitel a administrátoři – ti mohou měnit vše, co systém umožňuje měnit. To znamená, že mohou přidávat, editovat a mazat ukázky a měnit nastavení chodu celého systému – jako například publikování letového řádu pro chytré mobilní telefony, zobrazit si kompletní historii změn, které ovlivní chod systému a podobně.“

K nejpodstatnějším funkcím aplikace patří také integrovaný chat. Všichni výše zmiňovaní uživatelé mají k chatu přístup a mohou mezi sebou chatovat. Tento nápad vznikl jako řešení problému při komunikaci mezi stávkami při zvýšeném hluku během letového vystoupení. Chat výraznou měrou pomáhá při organizaci akce.

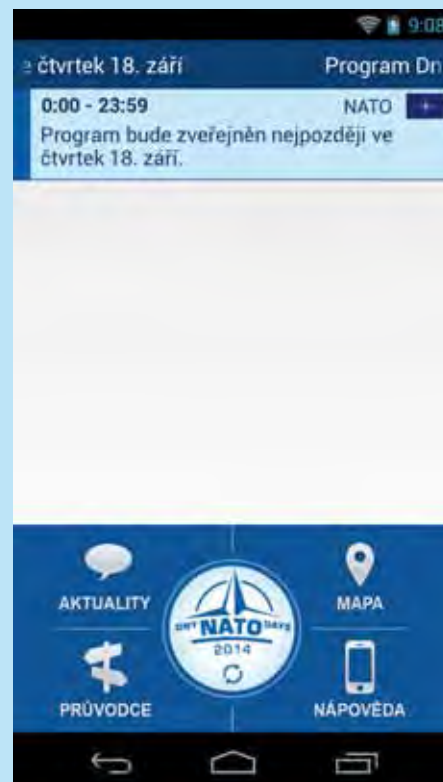
„Další předností systému je možnost přímého tisku aktuálního programu. Zcela nejdůležitější vlastností celého systému je však samozřejmě možnost kdykoliv měnit letový program tak, jak je potřeba dle nastalé situace. Každý zásah do programu se okamžitě bez prodlení zobrazí všem uživatelům, tudíž jsou všichni ihned informováni o jakémkoliv změně

včetně uživatelů mobilních aplikací pro Android a iPhone,“ uvádí rotmistr Hromek.

Samostatnou částí softwaru je i veřejný výstup dostupný na adrese <http://natodays.fosvion.com/>, který je promítán pro účinkující piloty a ve VIP sekci. Tudíž i piloti jsou neustále v obraze, kdy mají být připraveni na svůj let, zda na něj půjdou později nebo kvůli problémům jiného účinkujícího o něco dříve. Příklad takového problému může být nezdárné spuštění motorů nebo nefunkčnost jiných důležitých systémů na palubě.

Text: Pavel Pazdera

Foto: archiv studentů, play.google.com

Most na vodu suň!

Učitelé, studenti i absolventi Univerzity obrany ženijních odborností se podíleli na cvičné stavbě provizorního mostu z materiálu Těžké mostové soupravy ve výcvikovém středisku Ministerstva dopravy v Kojetíně. Ukázka dokončení montáže a vysunutí mostu přes řeku proběhla za přítomnosti ministra dopravy Antonína Prachaře a předsedy Státní správy hmotných rezerv Pavla Švagra.

Montáž posledního pole je dokončena a na konec více než padesát metrů dlouhé příhradové konstrukce je kovovou tyčí připojen vůz Tatra. Větší část tělesa provizorního mostu zatím spočívá na výsuvné dráze a jen několik polí přesahuje pilíř na levém břehu řeky Moravy. To se však rychle mění. Zaznívá pokyn „Most na vodu suň!“ a nákladní vůz pomalu posouvá konstrukci nad říční hladinu, která má v těchto místech šířku přibližně 30 metrů. S malou technickou přestávkou dosahuje konec mostu na protější pilíř a oba říční břehy jsou propojeny.

Přemostěním řeky Moravy tak vrcholil jedna z patnácti letošních výcvikových akcí v kojetínském středisku, které bylo zřízeno v roce 1979 a pod správou Ministerstva dopravy ČR funguje od roku 1992. Na základě dlouhodobé spolupráce zde probíhá výcvik ženijního vojska i studentů ženijních odborností Univerzity obrany, kteří se připravují na svou budoucí profesi. „Je to oboustranně výhodná symbióza. Naši studenti zde získávají praktické zkušenosti a my zase středisku poskytujeme odborné lektory,“ hodnotí spolupráci vedoucí Katedry ženijních technologií Univerzity

obran plukovník Pavel Maňas.

Účast odborníků UO na stavbách provizorních mostů však začíná ještě před sestavením prvních dílců. Jejich úkolem je totiž připravit projekt, na jehož základě je pak konstrukce postavena. „Tak tomu bylo nejen v případě tohoto cvičení, ale například také u více než stovky mostů, které byly zřízeny po povodních v minulých letech. A například ten v Českém Krumlově slouží dodnes,“ popisuje podíl Univerzity obrany na řešení krizových situací major Martin Benda, odborný asistent zmíněné katedry.

„Konstrukce těžké mostní soupravy je osvědčená, její montáž je rychlá a efektivní,“ hodnotí ministr dopravy Antonín Prachař tuto technologii používanou při provizorním řešení následků živelních katastrof. Protože se stáří souprav pohybuje kolem 50 let, uvažuje se o inovacích. „Postupně jsou nahrazovány jednotlivé díly, především ty nejvíce namáhané koncové tak, aby byl zachován potřebný objem v majetku Státní správy hmotných rezerv,“ doplňuje ministr.

Odborníci nyní hledají způsob, jak vyřešit konstrukci provizorního přemostění v rámci koridorových železničních tratí. „Dnes můžeme zbudovat jednokolejný most, naším cílem je najít řešení pro koleje dvě, případně tři,“ uvádí plukovník Maňas jeden z projektů, na jehož řešení se Katedra ženijních technologií v současnosti podílí. Její výzkumná činnost se dále zaměřuje na různé aspekty spojené s budováním a fungováním provizorních mostů a vyhodnocováním získaných poznatků z hlediska vojenského využití.

Přemostěním řeky a zbudováním nájezdové rampy vyvrcholila druhá ze tří etap stávajícího výcvikového turnusu. Po týdenním školení a stejně dlouho trvajícím sestavení mostu nyní následuje závěrečná část – demontáž příhradové konstrukce. Té již nejsou přítomni současní studenti Univerzity obrany, kteří si plní další povinnosti, ale školu zde reprezentuje její loňský nejlepší absolvent poručík Jan Holub, který se cvičení účastní v rámci svého současného zařazení jako velitel ženijní čety u ženijní brigády.

Když tatrovka posouvá most

Při cvičné stavbě mostního provizoria v kojetínském výcvikovém středisku byla pro vysunutí mostu nad řeku použita Tatra 815 8x8 PMS o hmotnosti cca 16,5 tuny. Každý metr použité těžké mostní konstrukce váží přibližně tisíc kilogramů, a tak hmotnost 66 metrů dlouhého mostu i s krakorcem činila 80 tun, tedy téměř 5x více než váží uvedené vozidlo. Aby bylo možné konstrukci posunout, je třeba vyvinout sílu rovnající se přibližně 2 % její hmotnosti, v praxi se však pro výsun uvažuje síla mnohem větší - kolem 15 %.

Text a foto: Viktor Sliva

Za svobodu a demokracii

Profesor František Hanzlík převzal na konci září v Letohradu na setkání Klubu autorů literatury faktu již potřetí mezinárodní cenu Egona Ervína Kische. Ocenění získal za čtyřsvazkové dílo *Za svobodu a demokracii*, jímž zúročil dvě desetiletí trvající bádání v archivech na území České republiky, Spojených států amerických a Anglie.

Všechny čtyři knihy jsou výsledkem řešení vědeckých projektů Grantové agentury ČR, výzkumného záměru bývalé FEM a v současnosti řešeného Projektu rozvoje organizace, jejímž cílem je využít vojenskou historii k přípravě studentů Univerzity obrany.

Jaké místo zaujímají oceněné čtyři knihy ve vaší bibliografii?

Jde o komplexní dílo, vlastně souhrn informací, které se mi podařilo spolu s kolegy shromáždit v řadě archivů za posledních 20 let. Přitom vzniklo vlastně náhodou. Do archivu v Chicagu jsme původně jeli bádát o našem vojenském exilu po roce 1948, ale našli jsme tam unikátní materiály vztahující se i k předchozím obdobím. Oceněné čtyři publikace tvoří volně na sebe navazující části, jež se týkají vojenské historie, ale také české historie obecně. Zahrnují to, co nazýváme prvním až třetím odbojem. Čtvrtá část je víceméně doplněním – je věnována těm, kteří odešli po roce 1948 do exilu, především do Velké Británie a kteří stejně jako členové Svazu československých důstojníků v exilu v USA dělali maximum pro obnovu demokracie u nás. Většina z nich dlouhou dobu mylně očekávala, že bude skutečně obnovena v dohledné době.

Je patrný nějaký okamžik, kdy si uvědomili, že jejich úsilí nepřinese kýžený výsledek?

Ten zlom je zcela evidentní – je to rok 1958, rok desátého výročí února. V USA tehdy stál v čele Svazu československých důstojníků v exilu generál Antonín Hasal. Ten v uvedeném roce na úvod valné hromady Svazu prohlásil, že jejich dosavadní prognózy byly mylné a v podmínkách rozděleného světa, kdy je režim v Československu podporován Sovětským svazem, není naděje na změnu.

Jaké materiály jsou uloženy v chicagském Archivu Čechů a Slováků v zahraničí?

Jsou tam unikátní materiály od poloviny 19. století, to znamená od první vlny exilu. Dokumenty se vztahují k působení krajan-ských organizací, tedy například Českého národního sdružení či Národního svazu českých katolíků. Pak tam byla řada sokolských organizací, které byly hojně rozšířeny, dále Československá národní rada americká, což byla instituce, která zastřešovala krajan-ské organizace. Další archiválie vznikly činností našich exulantů, kteří odešli po roce 48 a 68.

Narazil jste při studiu archivu v Chicagu na nějaký výjimečný, zajímavý dokument?

Našli jsme jeden takový dokument z roku 1916, a to dopis Edvarda Beneše našim krajanům do Ameriky, kde jim sděloval, že představitelé velmocí, to znamená Francie a Velké Británie jsou pro vznik samostatné československé republiky. Byla to ale informace přísně utajovaná a Beneš uváděl, že zatím nenastal čas, aby s ní veřejně vystoupili. Zároveň vyčísloval, kolik by bylo potřeba peněžních prostředků k rozvoji národně osvobozenického hnutí, tedy například k činnosti Československé národní rady. Ty částky byly poměrně vysoké. V Archivu Čechů a Slováků v zahraničí v Chicagu jsme našli doklady, že Masaryk dostal spolu s Benešem a Štefánikem v letech 1914 – 18 jeden a půl milionu dolarů, což v té době byla značná suma.

Kdo tyto prostředky poskytl?

Byli to v podstatě všichni naši krajané. České národní sdružení, Národní svaz českých katolíků, Slovenská liga a sokolské organizace, ti všichni vyvinuli obrovskou kampaň po celých Spojených státech amerických. Událo se tam tehdy mnoho zajímavých příběhů. Například v Pensylvánii stávkovali měsíc horníci v dolech, a když dostali první týdenní výplatu, na výzvu svého předáka ty peníze věnovali akci Tomáše Garriguea Masaryka. Takže i ti nejnchudší krajané měli ke své staré vlasti ta-

kový vztah, že byli ochotni věnovat poslední peníze, které měli. Můj názor je, že bez této podpory krajanů by vznik republiky byl podstatně komplikovanější, pokud by k němu vůbec došlo.

Zaujal vás během archivního bádání nějaký zajímavý osud?

Myslím, že pozornost si zaslouží generál Mikuláš Ferjenčík. I když mu po únoru 48 byly samotným Gottwaldem nabízeny funkce ve vládě, rozhodl se odejít i s celou rodinou do zahraničí. Jenže ve Spojených státech narazil na Slovenskou ligu, která chránila fašisty Hlinkova režimu. Ferjenčík stál ve Slovenském národním povstání na druhé straně, a tak ho udali, že způsobil zajetí a smrt americké vojenské mise. Ferjenčík byl s celou rodinou internován na Ellis Islandu a téměř probíhalo jeho vyšetřování. Musel najmout nejlepší právníky, aby se obvinění zbavil, a když byl vpuštěn do Států, měl dluh 6000 dolarů, což byla nepředstavitelná částka. Původním povoláním byl veterinář a dostal se na farmu, kde byl chov lipicánských koní. Vypracoval se na vynikajícího odborníka, a když na konci 50. let již na tom byl finančně dobře, věnoval veškeré prostředky těm, kteří se po příchodu do Ameriky dostali do svízelné situace. Dostalo se mu významné pocty, protože se stal předsedou Československé národní rady v Americe. Tuto funkci do té doby zastávali pouze tamní krajané a Ferjenčík se jí ujal jako první exulant.

Na čem pracujete nyní?

V rámci již zmíněného Projektu rozvoje organizace například připravujeme medailonky osobností všech tří fází odboje z Brna a okolí. Rádi bychom v prostorách školy umístili jejich fotografie s textem v češtině i angličtině, aby se s touto kapitolou naší historie mohli seznámit jak studenti, tak domácí i zahraniční návštěvníci.

**Ptal se: Viktor Sliva
Foto: archiv prof. Františka Hanzlíka**

Radek Nedoma mistrem České republiky v obranné střelbě

Dne 21. 9. 2014 proběhlo na střelnici v Opařanech u Tábora Mistrovství ČR v obranné střelbě, kterého se zúčastnilo celkem 86 střelců. Organizátoři připravili celkem 10 náročných situací, které vycházely z reálného života a obsahovaly vše, co k obranné střelbě patří. Tasení zbraně ze skrytého nošení a následná střelba silnou i slabou rukou, střelba za pohybu, střelba přes všechny strany krytů, střelba v kleče, apod. Kromě terčů „pachatelů“

byly na každé situaci i tzv. „neterče“ simulující nezúčastněné osoby, které střelec nesměl za žádných okolností ohrozit. Se všemi nástrahami tohoto závodu se výborně vypořádal Mgr. Radek Nedoma z Centra jazykové výchovy UO, který zvítězil a stal se tak Mistrem ČR v divizi „malá pistole“ (pistole s délkou hlavně do 90 mm).

Text a foto: rtm. Vladimír Zralý

Univerzitní horolezci porazili silnou konkurenci z Polska a USA

Ve dnech 9. –12. října se rotní Josef Straka a Tomáš Pomije zúčastnili ve Szklarske Porębě v Polsku 9. Mezinárodního horolezeckého závodu tamního ministerstva obrany a ministerstva vnitra. Organizátorem soutěže byla Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Łądowych imienia generała Tadeusza Kościuszki ve Wrocławu.

Soutěže se zúčastnilo 27 dvoučlenných týmů z Polska, České republiky a USA. Většinu soutěžících tvořily týmy speciálních sil polské armády, mezi nejvýznamnější z nichž patří FORMOZA, NIL, vojenské komando z Lubince a Gromu a instruktoři lezení z 25. brigády vzdušný sil. Dále pak šlo o zásahové jednotky polské policie, speciální síly americké armády a Českou republiku zastupovala uvedená dvojice z Univerzity obrany.

Soutěž byla rozdělena do dvou částí: Hlavní část byla věnována problematice speciálních lanových přístupů, záchraně osob, první pomoci a pohybu v horském terénu. Druhou část soutěže tvořil přesun na vzdálenost 10 kilometrů se zátěží v horském terénu. Některé disciplíny nebyly technicky složité, nicméně

vyžadovaly velkou sílu a vytrvalost. Kromě toho bylo vše na čas, což vytvářelo stresující prostředí.

Dvojice reprezentující Univerzitu obrany nakonec zvítězila a zúročila tak bohaté zkušenosti z kurzů konaných v rámci horolezeckého oddílu na UO. Největším přínosem v tomto směru byl kurz výškových prací, který organizovalo CTVS. Podstatná část tréninku probíhala na horolezecké stěně a na lezeckém trenážeru JAKUB, přípravou pro techniky ve výšce a nad volnou hloubkou a pro rozhodování se ve stresových situacích přispěl podplukovník David Ullrich.

Text a foto: rtn. Josef Straka
a rtn. Tomáš Pomije

Úspěchy univerzitních střelců

Družstva střelců Univerzity obrany i jednotliví střelci dosáhli na přelomu září a října významné úspěchy. Na XII. ročníku mezinárodní střelecké soutěže „Velká cena aktivní zálohy o pohár náčelníka Generálního štábu“, která proběhla 27. září na střelnici Lobzy v Plzni, zvítězilo družstvo A ve složení Ing. Petr Eisenhammer, Mgr. Radek Nedoma, rotmistr Vladimír Zralý a družstvo B, za něž nastoupili rotná Bc. Štěpánka Mynaříková, desátník Josef Burget a desátník Marek Pavlacký, obsadilo v konkurenci 39 týmů čtvrté místo. Mezi jednotlivci stanul na nejvyšším stupínku ve střelbě z útočné pušky desátník Marek

Pavlacký a o jediný bod uniklo vítězství Štěpánce Mynaříkové ve střelbě z pistole na pevný cíl.

Dne 4. října se na střelnici AWIW Brno v brněnských Horních Heršpících uskutečnil VI. ročník střelecké soutěže „Memoriál Marie Ljalkové“ a memoriálu „Padlých hrdinů za svobodu republiky a demokracii“, na nichž reprezentovalo Univerzitu obrany vítězné družstvo z předchozí soutěže.

Soutěž byla rozdělena do kategorií jednotlivců a družstev. V daných kategoriích si každý člen družstva před střelbou vybral losem jednu z pistolí značek CZ 75, Glock, Walter,

Sig Sauer a Beretta. Do kategorie jednotlivců se poté střelily 3 rány (nástřel) + 10 ran vstoje na 25 metrů, na terč 135/P (nekryté ležící figura s kruhy). Do družstev 5 ran vstoje na 25 metrů, terč 135/P (terč nekryté ležící figura s kruhy). Vyhodnocení proběhlo hned po došlání posledního družstva v prostorách střelnice. V kategorii jednotlivců obsadil 2. místo Ing. Eisenhammer, 3. místo Mgr. Radek Nedoma, 5. místo rotmistr Vladimír Zralý. V kategorii družstev už tým Univerzity obrany přemožitele nenašel a jednoznačně zvítězil.

Text: rtm. Vladimír Zralý

Podzimní sportovní den rektora-velitele

Ve čtvrtek 16. října krátce po půl osmé, téměř ještě za ranního šera, se z úvodního nástupu rozešli studenti, učitelé a pracovníci Univerzity obrany do několika sportovních areálů, na cyklostezky, břeh Brněnské přehrady i do podpálavské krajiny, aby každý podle své volby strávil sportovní den rektora-velitele. „Jsem rád, že na sportovním poli mohou změřit své síly studenti se svými vyučujícími,“ uvítal účastníky tradiční akce prorektor plukovník gšt. Miloslav Bauer, který všem popřál, aby den prožili v duchu fair play a bez zranění.

Celkem jednadvacet disciplín bylo rozděleno na ty soutěžní a nesoutěžní. Do první skupiny patřila i dvoukilometrová „jízda“ na veslařském trenážeru, ke které se přihlásily dvě desítky studentů a studentek. Těm, kteří tuto sportovní aktivitu vyzkoušeli poprvé, předal kapitán Tomáš Novohradský základní rady jak sladit pohyby a tím optimálně využít energii. Četař Jakub Vojtíšek nebyl na trenážeru úplně nováčkem a soutěž ho motivovala k jeho dosud nejlepšímu osobnímu výkonu. „Zlepšil jsem se o deset vteřin,“ zhodnotil svůj výkon krátce poté, co ukončil více než sedminutovou jízdu. Nejlepší „veslař“ svobodník Matouš Němeček stáhl svůj čas pod hranici

sedmi minut, jeho vítězná kolegyně svobodnice Dominika Morongová veslovala o minutu a půl déle.

Na lezeckém trenážeru Jakub proběhly hned dvě soutěžní disciplíny. Nejprve se pětičlenná družstva pokoušela u stěny sestavit živou pyramidu tak, aby její vrcholový člen dosáhl co nejvýše. „Ahoj Týno,“ vítá s humornou nadsázkou jeden z členů vítězného týmu svou kolegyni, když přes jeho sedací úvaz a ramena stoupá vzhůru. Značku s číslem družstva „Omítka“, umístěnou tam, kam dosáhly ruce četařky Kristýny Zítové, nikdo z konkurence nepřekonal. Nedaleko odtud je připraveno druhé soutěžní sportoviště – nad dvěma káděmi naplněnými vodou visí dřevěná kláda, kterou nelze vzhledem k jejímu průměru sevřít mezi prsty a zavěšení na ní tak rychle vysiluje. Soutěžní dvojice používají v souboji s protivníkem různou strategii – jedni rozkládají kládu, druzí volí psychologický přístup a pokládají soupeři sugestivní otázky: „Tak ty bys chtěl vyhrát, jo?“ Neúspěšní soutěžící postupně padají do vody a jedinými suchými zůstávají a vítězí se tudíž stávají rotný Tomáš Kolenský a Kristýna Zítová.

Najít vítěze naopak nebylo cílem novinky v programu sportovního dne – lukostřelby. „Rádi bychom spolupracovali s Univerzitou obrany, protože kadeti jsou pro nás vhodnou skupinou – mají fyzickou, jsou zvyklí sportovat. A my bychom takto rádi získali nové střelce,“ uvádí Václav Bednář důvody, proč se svými kolegy ze sportovního klubu Patriot tuto ukázkou připravil. Studenti se o nezbytnosti fyzické kondice při lukostřelbě mohli přesvědčit na vlastní svaly, třebaže absolvovali jen zlomek ze 150 napnutí tětiny silou 20 kilogramů, které běžně vykonají lukostřelci během jednoho závodu.

Jako naši fotbaloví reprezentanti při nedávném utkání v Kazachstánu si mohli připadat hráči malé kopané – po předání

někdejšího univerzitního areálu v Pisárkách nastoupili jako hosté na hřišti v kampusu VUT pod Palackého kopcem a pohybovali se na stejném umělém povrchu. Navíc tradiční účast studentů z Vietnamu dala tomuto turnaji, a tím i celému sportovnímu dni mezinárodní charakter.

Vyvrcholení celého sportovního dne však nastalo o půl třetí na asfaltové ploše v kasárnách Šumavská. Své síly zde uprostřed netradičního vojenského útvaru změřila pětičlenná družstva všech čtí školního pluku. Osm týmů se vyřazovacím způsobem utkalo v přetahování lanem. Přestože de facto všechny souboje skončily zdánlivě jasným vítězstvím silnějšího týmu v poměru 2:0, jednotlivé duely nepostrádaly napětí. Z finálového souboje, který se odehrál v bouřlivé atmosféře stovek povzbuzujících studentů, nakonec vítězné vzešel tým 5. čety, který soutěžil po názvem Pumpičky.

Tečku za sportovním dnem pak učinilo vyhlášení výsledků jednotlivých soutěžních disciplín. Prorektor plukovník gšt. Miloslav Bauer v zastoupení nepřítomného rektora-velitele předal spolu s kvestorem plukovníkem gšt. Milanem Lauberem diplomy a poháry či medaile nejúspěšnějším sportovcům, některým z nich i opakovaně.

Text a foto: Viktor Sliva

Vzpomínka na Šárku Sobotkovou

Přestože řada z nás v posledních týdnech věděla, že zákeřná a nemilosrdná choroba začíná mít jednoznačně navrch nad vůlí a statečně kladeným odporem doc. Ing. Šárky Sobotkové, CSc., zpráva o jejím skonu dne 21. srpna 2014 všechny zaskočila a hluboce zasáhla. Odchod člověka, který nám byl po léta blízký, působí jako náhlý studený stín. Nechceme tomu uvěřit a nechceme se smířit s tím, že paní Šárka Sobotková již není na tomto světě. Proto je zcela na místě si připomenout alespoň některé vlastnosti ženy, jež si plným právem zasloužila naši úctu a obdiv.

Šárka Sobotková po absolvování Stavební fakulty Vysokého učení technického v Brně spojila celou svoji profesní kariéru se vzděláváním a výchovou studentů brněnské vojenské vysoké školy. V průběhu necelých 34 let akademické praxe na katedrách se stavebním zaměřením Šárka Sobotková vždy patřila mezi ty učitele, kteří působí zejména svým rozsahem znalostí a vlastním příkladem, pokud se jedná o vědecký přístup, náročnost a zásadovost. Její okolí si jí vážilo nejenom jako odborné autority, ale rovněž jako skromného, obětavého, vstřícného a čestného člověka, který neusiloval o kariéru, ale o to odpovědněji podporoval rozvoj svého oboru, člověka, který dokázal být důsledným, kritickým i laskavým rádcem i oponentem. I když jí vážná nemoc ubírala síly, tak až do posledních chvil aktivně působila na svém pracovišti a ještě v polovině července se jako členka zkušební komise podílela na úspěšném splnění úkolů končícího akademického roku.

Vedle své odbornosti se Šárka Sobotková dlouhodobě a velice aktivně věnovala také odborové činnosti. Byla mj. jedno funkční ob-

dobí členkou Ústředního výboru a Předsednictva Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády a posledních devět let stála v čele zdejší odborové organizace. Zejména jako předsedkyně základní organizace vedla bezpočet jednání se zástupci zaměstnavatele, jejichž výsledky ve většině případů přinesly prospěch nejenom pro odboráře, ale i pro ostatní zaměstnance Univerzity obrany. Její přístup k plnění pracovních a odborářských povinností plně vystihují slova, která na počátku roku 2006 pronesla v rozhovoru pro Areport: „Stoprocentní výkon v zaměstnání, to je jaksi samozřejmost. Avšak naprosto stejné úsilí je třeba dát i do odborové činnosti. Když to člověk nedělá naplno, nemá to význam.“

Šárka Sobotková byla žena s tvůrčím životním elánem a neskonálním množstvím energie, kterými dokázala strhávat s sebou i své okolí v zájmu dobra a společného prospěchu pro všechny. Nebyla příznivcem velkých gest a prázdných frází, vždy chtěla vidět výsledky a smysluplnost svého jednání. To naplňovalo její život pocity štěstí a radosti, a proto byla ochotna více dávat než brát.

Pro Šárku Sobotkovou byl příznačný také její korektní přístup k druhým lidem, její propojení odborného rozhledu a lidského pochopení. Uměla druhým naslouchat, poradit i pomoci. Velice často, když viděla, že je to třeba, tak svou pomoc nezištně nabídla. Měla rovněž dar šířit kolem sebe pozitivní atmosféru, a takový obraz bychom si měli zachovat natrvalo, jakkoli bolestně prožíváme její ztrátu. Proto si

přejme, aby životní příběh a vzor Šárky Sobotkové nezůstaly pro nás jen pouhou vzpomínkou, ale aby ještě řadu let vstupovaly do našeho jednání.

Sám za sebe mohu říci, že si velice vážím toho, že jsem mohl Šárku Sobotkovou poznat osobně a být jejím kolegou v práci i při činnosti v odborové organizaci. Rozhovory s ní vždy byly zajímavé a pro mě příjemným a obohacujícím zážitkem. Nejenom proto zůstane Šárka Sobotková zapsána v mých vzpomínkách jako skvělá žena a skutečná dáma. A myslím, že podobný dojem zanechala i ve většině z vás.

Text a foto: Mgr. Miloslav Havlín

Změny ve vedení odborové organizace

I když prázdniny jsou obvykle okurkovou sezónou, tak ty letošní přinesly několik změn ve vedení Základní organizace Českomoravského odborového svazu civilních zaměstnanců armády na Univerzitě obrany.

Složení závodního výboru zdejší odborové organizace, jakož i obsazení vedoucích funkcí

v jeho rámci, doznalo v průběhu prázdninových měsíců podstatných změn. V důsledku rezignace dlouholeté předsedkyně základní organizace doc. Ing. Šárky Sobotkové, CSc., na tuto pozici ze zdravotních důvodů k 11. červenci 2014 se uskutečnily tajné volby, ve kterých byl novým předsedou základní organizace zvolen Mgr. Miloslav Havlín (ODKVE) a novou místopředsedkyní základní organizace Mgr. Iva Taušová (K-110).

K další změně došlo v souvislosti se srpnovým úmrtím doc. Sobotkové. Ze zvolených

náhradníků členů závodního výboru byla v souladu se Stanovami ČMOSA na zářijové schůzi závodního výboru prohlášena jeho novou členkou Ing. Alena Oulehlová, Ph.D. (K-106). V závodním výboru tedy v současné době kromě výše jmenovaných pracují ještě Jarmila Mášová (VIOd) a Libor Švihálek (OHS).

Text: Mgr. Miloslav Havlín

Aktivní prázdniny 2014

Ve dvou turnusech, které proběhly ve dnech 14. – 18. července a 11. – 15. srpna, se konaly „Aktivní prázdniny 2014“, pořádané Klubem Univerzity obrany pod záštitou Klubu akademiků při UO.

Do každého turnusu bylo přihlášeno 12 dětí zaměstnanců UO ve věku od 6 do 11 let. I s ohledem na počasí se program v obou turnusech lišil a děti mohly navštívit sportoviště v areálu Univerzity obrany (bazén, tělocvična na Chodské, lezecká stěna, hřiště), nejvíce se dětem líbilo v bazénu. V rámci Aktivních prázdnin jsme s dětmi navštívili brněnskou Zoologickou zahradu a také Technické muzeum. Zde se dětem v druhém turnusu nejvíce líbila technická herna, kde se zábavnou formou seznámily s různými zákony fyziky a jejich technickými aplikacemi. V předchozím prvním turnusu byla pro děti velkým zážitkem nejen plavba parníkem po Brněnské přehradě, ale především zkouška vodáckých dovedností na raftech. Součástí programu byla také návštěva hradu Pernštejn, ve kterém byla pro děti připravena speciální prohlídka s té-

matem „Po stopách Bílé paní“. Formou hádank a díky splněným úkolům se dětem podařilo osvobodit Bílou paní a ta se jim za odměnu zjevila. Aktivní prázdniny 2014 byly pro děti jistě příjemným zpestřením prázdnin a pro

jejich rodiče přínosem při prázdninovém opatrování jejich ratolestí.

Text a foto: Ing. Jana Šelestáková

Pojmy z nového občanského zákoníku III

V dnešním pokračování o pojmosloví nového občanského zákoníku se zaměříme na objasnění pojmu kvitance. Kvitancí rozumíme písemné potvrzení, které věřitel vystaví svému dlužníkovi o splnění jeho, zpravidla peněžitého dluhu. Kvitance tedy představuje doklad o zániku závazku a s ohledem na možnosti svého využití se jedná o soukromou listinu.

Kvitance tak má zásadní pozitivní význam pro dlužníka, neboť prokazuje prohlášení jeho věřitele, že on jako dlužník dluh uvedený v kvitanci splnil. Proto dříve, než věřitel kvitanci vystaví, měl by pečlivě zvážit veškeré okolnosti a právní následky s vystavením kvitance související.

Povinnost vydat kvitanci svědčí věřiteli v případě, že přijímá od dlužníka plnění a dlužník požádá o vystavení potvrzení o plnění dluhu. Pokud mu však věřitel takové potvrzení nevydá, dlužník může odepřít plnění poskytnout.

Z obsahového hlediska vždy musí být v kvitanci uvedeny identifikační údaje dluž-

níka a věřitele, předmět plnění (dluh) a místo a čas, kde a kdy byl dluh splněn.

Kromě toho nový občanský zákoník stanoví ve vztahu ke kvitanci nové, pro věřitele poněkud nevýhodné, vyvratitelné právní domněnky, tj. právní domněnky, kdy se přepokládá skutečnosti (v našem případě splnění nebo prominutí dluhu) pokládají za dané jen do doby, než se prokáže opak (v našem případě musí věřitel prokázat, že nedošlo ke splnění nebo prominutí předmětného dluhu).

První vyvratitelná právní domněnka vychází z toho, že je-li kvitance vydána na jistinu (základní dluh), má se za to, že bylo vyrovnáno také příslušenství pohledávky (např. úroky z prodlení či náklady spojené s uplatněním pohledávky). Jestliže tedy dlužník hradí svůj dluh již po splatnosti, je vhodné jím hrazenou částku započíst nejprve na příslušenství pohledávky a teprve zbývající částku na samotnou jistinu.

Druhá vyvratitelná právní domněnka se váže na opakovanou plnění z téhož právního důvodu; takovým opakovaným plněním může být např. placení nájemného, ceny za dodávku elektrické energie nebo splátek kupní ceny z kupní smlouvy. V takovém případě se má za to, že ten, kdo předloží kvitanci na plnění splatné později (např. nájemné za říjen), splnil také to, co bylo splatno dříve (např. nájemné za měsíce červenec až září, i když dosud uhrazeno nebylo).

Třetí vyvratitelná právní domněnka spočívá v tom, že vydá-li věřitel dlužníkovi kvitanci,

aniž by tento svůj dluh splnil, má se za to, že došlo k prominutí dluhu.

Pokud vznikne spor mezi dlužníkem a věřitelem ohledně splnění nebo prominutí dluhu, bude to právě věřitel, kdo bude muset u soudu prokázat, že dlužník příslušenství jistiny či dříve splatné plnění nesplnil nebo že dlužníkovi dluh neprominul. Což může věřitele velice snadno dostat do důkazní nouze.

V souvislosti s kvitancí jsou na místě alespoň dvě praktická doporučení. Z pohledu věřitele by mělo být v kvitanci uvedeno co nejvíce informací ohledně splněného dluhu a zbývajících dluhů, které dlužníkem dosud nebyly uhrazeny, zejména tam uvést výslovně jaký dluh dlužník splnil, zda věřitel má za dlužníkem ještě pohledávku na zaplacení příslušenství jistiny dluhu, případně dříve splatných dluhů za poskytování opakovaného plnění.

Naproti tomu z pohledu dlužníka je třeba vždy žádat potvrzení o úhradě dluhu v písemné formě. To nabývá na významu hlavně v dnešní době, kdy se marketinková komunikace a fakturace se zákazníky automatizuje. Proto rozhodně nedejte např. na telefonické ujištění mobilního operátora, že smluvní vztah byl ukončen a vy mu již nic nedlužíte. Klidně vám totiž po takovém ujištění může dál zasílat faktury na další platby a vy nebudete mít v ruce žádný hodnověrný důkaz o tom, že vůči němu nemáte žádný dluh.

Text: Mgr. Miloslav Havlín

Listopad 1989 v Brně

Na začátku své čtyřicetileté vlády v únoru 1948 dokázali komunisté bez větších problémů ovládnout ulice a náměstí československých měst a demagogickými hesly získat na svou stranu většinu Čechů a Slováků. V srpnu 1969 režim ještě tehdy svůj boj za použití masivní a bezohledné brutální síly vyhrál. Zato v listopadu 1989 už komunisté neměli dostatek sil ani rozhodnosti a ulice s náměstími přenechali bez boje opozici.

V Brně se ještě v pondělí 20. listopadu 1989 zdánlivě nic nedělo, přestože v Praze již začala stávkovat divadla a také vysokoškolští studenti tu vstoupili do stávky na protest proti brutálnímu policejnímu zásahu na pražské Národní třídě. Vzniká Občanské fórum jako široké antikomunisticky zaměřené hnutí. Přesto již mezi studenty brněnských vysokých škol toho dne začínalo být rušno a živě se diskutovalo o zásahu policejních sil na Národní třídě. V tento den však ještě tisk, vysokoškolští pedagogové i političtí představitelé v televizních zprávách počínající neklid ve společnosti bagatelizují a nepravdivě informují o tom, co se stalo v Praze. Toho dne navečer se na brněnském nám. Svobody poprvé spontánně

scházejí nesmělé skupinky zvědavých občanů, i když tentokrát ještě za asistence policejních sil a vozů. Nikdo netuší, zda zasáhnou, zda se bude opakovat pražský masakr i v Brně. Nic se však nestalo, občané, kteří se shromáždili v centru Brna, vzrušeně diskutovali o všem, co ještě do včerejšího dne bylo naprostým tabu. Jsou zde lidé, kteří pamatují únor 1948, dramatické události srpnových dnů 1968 a 1969 a nakonec i mladí lidé, kteří toto vše znají již jen z vyprávění svých rodičů a blízkých.

Následujícího dne, v úterý 21. listopadu již vstupují do stávky všechny brněnské vysoké školy, solidarizují se se svými pražskými kolegy i s jejich vyhlášenými požadavky – požadují vyšetření pozadí zásahu na Národní třídě v Praze, odstoupení vedoucích funkcionářů státu i KSČ, odpovědných za společenskou a morální devastaci naší společnosti po roce 1969 a poprvé se objevuje také radikální požadavek zrušení ústavního článku o vedoucí úloze dosud totalitně vládnoucí Komunistické straně Československa ve státě. Neaktivnějšími v Brně jsou Filozofická fakulta tehdy ještě Univerzity J. E. Purkyně a také fakulty VUT. Každý den po poledni se scházejí davy vysokoškoláků před budovou Filozofické fakulty na ulici Arne Nováka a pochodují na prostranství před Janáčkovo divadlo, kde k nim hovořili představitelé také v Brně se vytvořivšího Občanského fóra. Navečer se potom den ode dne silící davy již osmělených občanů všech věkových kategorií scházejí pravidelně na centrálním nám. Svobody, kde v první dny ještě řečníci hovoří do megafonu, v následujících dnech je již náměstí ozvučeno.

V čele brněnského Občanského fóra stály významné osobnosti opozičního demokratického hnutí – představitel reformního proudu v KSČ z roku 1968 Jaroslav Šabata či historik a disident Jaroslav Mezník, oba nucení v posledních 20 letech pracovat jako dělníci v podřadných profesích. Brněnský herec František Derfler se svým charakteristickým hlubokým hlasem ujímal role moderátora těchto prvních

Mamut za diskusí

V posledních dnech se objevují fakta o tom, že na venkově existují zkreslené názory o postojích studentů a Občanského fóra k současným událostem. Proto se koordináční stávkový výbor studentů VS v Brně rozhodl zahájit vysvětlovací akci nazvanou Mamut. Každý den vyjíždí z Jihomoravské metropole autobus se zástupci studentů, Občanského fóra a umělců do různých míst kraje i jinde. Např. v sobotu to bylo na Ostravsko, Valašsko a Znojemsko, včera na Vyškovsko. V okresních městech, ale i na vesnicích vysvětlují účastníci těchto výjezdů události posledních dnů. Zdůrazňují přitom, že jim nejde o jkkvidaci socialismu, ani o vyvolávání vášní a emocí, ale o nápravu chyb minulosti.

(mer)

Před „Bílým domem“

„Odevzdat, odevzdat.“ skandovalo večer na 2 000 studentů a občanů před městským výborem KSČ svůj požadavek na uvolnění budovy na Zerotinově náměstí pro dětskou politklubku. V atmosféře poznávacího smocemí se nakonec podařilo dohodnout další postup. Vedoucí tajemník MěstV KSČ Pavel Pliňý ujistil přítomná, že jejich žádost projedná na mimořádné konferenci městské stranické organizace v neděli. O výsledcích jednání budou zástupci Občanského fóra informovat občany na pondělní manifestaci. Protože však v případě převedení budovy na jiné účely jde o složité majetkoprávní záležitosti, byli zástupci OF a studenti pozváni ke společnému jednání v úterý v 17 hodin. Občanská fórum navrhuje, aby se městský stranický sekretariát přesídlil do nové budovy OV KSČ Brno-venkov na nám. Obránců míru. (116)

mítinků. Také brněnská divadla vstoupila do stávků a solidarizovala se se všemi požadavky pražských i brněnských studentů. Na Mečově ulici v místnostech dnešního Klubu zastupitelů města Brna vzniklo tiskové a informační středisko brněnského Občanského fóra, kde každým dnem drželi službu zejména studenti, ale i další nadšení občané a distribuovali mezi veřejnost a do brněnských závodů Občanským fórem vydávaná a naxeroxovaná tisková prohlášení a stanoviska k aktuálnímu dění v republice.

Mezitím v Praze hovoří ke statisícovým manifestacím na Václavském náměstí vedoucí představitel Charty 77 dramatik Václav Havel a v Bratislavě na náměstí SNP před shromážděnými davy vystupuje bývalý vedoucí představitel KSČ v roce 1968 Alexandr Dubček, tribunem lidu se tu stává známý slovenský herec Milan Kňažko.

V pátek 24. listopadu se poprvé od vypuknutí sametové revoluce, jak vzrušené dění v Československu vtipně pojmenovali západní novináři, schází zmatené a nejednotné nejvyš-

Čeká se na výsledky zasedání ÚV KSČ Brněnských 24 hodin

Doplnění od devíti hodin probíhá v městské části vřelý boj. Vznikl občanský výbor, který se snaží získat podporu široké veřejnosti. V úterý 24. listopadu se v 17 hodin v Městském výboru KSČ Brno-venkov konalo jednání, na kterém byli přítomni zástupci Občanského fóra a studenti. Jednání bylo velmi živé a skončilo se v 21 hodin. Účastníci jednání se shodli na tom, že budou pokračovat v manifestacích a v úterý 25. listopadu se koná manifestace na náměstí Obránců míru. (117)

ší vedení KSČ. Dosavadní generální tajemník KSČ Milouš Jakeš odstupuje a jeho nástupcem se stává veřejnosti takřka neznámý aparátčík Karel Urbánek, původem z Břeclavska. V pondělí 27. listopadu v celé republice proběhla dvouhodinová generální stávka, která se stala mohutným neoficiálním referendem o konci neomezené vlády KSČ i jejího dosavadního režimu v Československu.

Lidé však i po 10 dnech nečekaného a vzrušeného dění ještě pochybovali a byli plni tíživých pocitů. Vždyť přece komunistická moc měla stále ještě v rukou všechny mocenské páky a bezpečnostní složky v zemi – policii, armádu i svoji fakticky soukromou armádu v podobě Lidových milic. Přes všechny otřesy posledních dnů její moc zůstávala zdánlivě nedotčena, média pouze nesměle informovala o prvních rozhovorech představitelů Občanského fóra s dosavadním federálním premiérem Ladislavem Adamcem, který jediný z dosavadního komunistického vedení byl ochoten s opozičními představiteli jednat,

i když pouze do určité míry. Pamětníci jsou stále plni obav – nezasáhne nakonec komunistická moc a brutálně nepotlačí demonstrace ve městech? Nechá si tohle všechno líbit Moskva a nejvyšší sovětský představitel M. Gorbačov a nebude se opakovat srpen 1968, zejména když v zemi je stále stotisícová, po zuby ozbrojená sovětská armáda?

Všechny tyto obavy se nakonec ukázaly zbytečnými. Komunističtí představitelé se nezmohli na žádný odpor a jejich režim se v Československu zhroutil v důsledku spontánně vzniklé tzv. sametové revoluce prakticky do konce roku 1989. Naše republika před 25 lety nastoupila nevratnou cestu mezi demokratické a hospodářsky prosperující země a je jen na nás, současné i budoucích generacích, abychom již nikdy nedopustili návrat nesvobody a okupace cizí armádou a vůbec ona tragická období 1938 – 1945 a 1948 – 1989, kterými si náš stát a národ musely projít.

Text: Mgr. Jan Jandl
Foto: Viktor Sliva

Putovní výstava „Domáci odboj – MORAVA“

Ústřední výbor Českého svazu bojovníků za svobodu pořádá v Brně s podporou Ministerstva obrany České republiky týdenní putovní výstavu o dějinách domácího protinacistického odboje na Moravě. Tato výstava se uskuteční v krajských a okresních městech Moravy a Slezska – k nadcházejícímu 70. výročí osvobození naší vlasti od nacistické okupace.

Putovní výstava bude zahájena v Brně, kde se uskuteční ve vstupní dvoraně Právnické fakulty Masarykovy univerzity, Veveří ulice č. 70 – pro veřejnost bude zpřístupněna v týdnu od pondělí 10. 11. do pátku 14. 11. 2014. Následně v letech 2015 a 2016 se výstava uskuteční v dalších městech Moravy a Slezska.

Vernisáž brněnské výstavy se uskuteční v místě její instalace v pondělí 10. 11. 2014 v 15.00 hod. Bude to symbolické – v budově této fakulty sídlila za protektorátu řídicí úřadovna brněnského gestapa pro Moravu.

Výstava poukazuje na vlastenectví obyvatel Moravy za druhé světové války v boji proti nacistickému útlaku, na hrdinné spoluobčany, kteří neváhali v nejtěžší době spolupracovat s domácími odbojáři i parašutistickými výsady a společně vytvořit s nasazením vlastního života bojové skupiny domácího odboje na Moravě.

V tomto listopadovém týdnu se ve čtvrtek 13. listopadu 2014 v 15.00 hod. také uskuteční v Kounicových kolejích v Brně-Žabovřeskách na ulici Králova 45, pietní shromáždění k 75. výročí tragických událostí 17. listopadu 1939, uzavření českých vysokých škol a počátku nacistické perzekuce české inteligence.

Mgr. Jan Jandl
místopředseda MěV ČSBS Brno

Legionáři bojovali za nový stát a možnost vrátit se domů

Ve vestibulu budovy Univerzity obrany v Kounicově ulici 44 proběhla v pondělí 6. října vernisáž putovní výstavy Československé legie 1914 – 1920. Za přítomnosti představitelů a studentů hostující vojenské školy a zástupců partnerských občanských spolků a organizací válečných veteránů výstavu zahájil prorektor UO brigádní generál v záloze profesor Rudolf Urban a Mgr. František Trávníček z Československé obce legionářské.

Existence československých legií byla nevýznamnějším argumentem pro mezinárodně právní uznání práva Čechů a Slováků na samostatnost. Výstava popisuje cestu, která vedla ke vzniku legií především v Rusku, Itálii a ve Francii, připomíná situaci na počátku Velké války, popisuje jednotlivá válečná léta a boje, kterých se legionáři účastnili. V závěru shrnuje podíl legionářů na vzniku národního vojska, v boji za integritu historických zemí a také osudy československého vojska na Rusi.

„Kdo nezná svou historii, je odsouzen prožít ji znovu,“ připomněl známé rčení v úvodu svého vystoupení prorektor UO profesor Rudolf Urban. Jako prohojení historie a současnosti uvedl stoleté výročí vzniku československých legií a výročí deseti let od založení Univerzity obrany, která připadají na letošní rok. Připomněl hodnoty, jež vyznávali členové legií a které jsou v mnoha ohledech platné i pro současné vojenské studenty.

Zástupce Československé obce legionářské František Trávníček upozornil na skutečnost, že se v současnosti objevuje snaha přehodnotit význam legionářů a přisoudit jim roli zrádců monarchie. „Legionáři se zapojili do zahraniční akce za vznik nového státu, i když tehdy ještě netušili, jaký stát to bude,“ uvedl František Trávníček a dodal: „Druhým významným momentem jejich činnosti byla snaha o ukončení války a úsilí o návrat domů k rodinám a blízkým.“

Výstavní panely jsou doplněny dobovými tiskovinami i trojrozměrnými předměty, mezi nimiž nechybí uniformy a zbraně legionářů. Ze svých sbírek je zapůjčil Vojenský historický ústav Praha a spolu s ním Ing. Václav Hajný a MUDr. Petr Podroužek. Partnery výstavy jsou Klub výsadkových veteránů Jana Kubiše Brno, firma AWIW Brno a Klub vojenské historie Hraničářský pluk 19.

Výstava je volně přístupná pro veřejnost v pracovní dny od 8 do 18 hodin a potrvá do 6. listopadu.

Text a foto: Viktor Sliva

BVV

Veletřní okénko

Co nabízí výstaviště v listopadu a prosinci

Sport, tanec, zábava, divadlo, přírodniny, mince a dárky

Titulkem se dá shrnout dění na výstavišti v listopadu a prosinci. Mezinárodní sportovní veletrh sportovních potřeb a volnočasových aktivit SPORT Life od 6. do 9. XI. předvede sportovní vybavení od turistiky, horolezectví a zimních sportů po fitness, rehabilitaci, raketové sporty, včetně oblečení a obuvi. V doprovodném programu budou zastoupeny závodní disciplíny pro návštěvníky – 8. a 9. XI. závod v běhu Sport life run na 5 a 10 km, 8. XI. závod všestrannosti Universalmanie.cz Universal Czech 2014, kde za 69 minut účastníci odcvičí sérii cviků v několika zónách oddělovaných během na 1 km a na závěr sprintem na 100 m. Vítězí ten, kdo odcvičí nejméně zón. Horolezectví je zastoupeno závodem v lezectví Rock Point Českým pohárem v boulderingu, kde lezci bez jistění překonávají extrémní stěny-bouldery, a pokud je nezládnou, padají na žíněny. Další adrenalinovou disciplínou bude Slackline-moderní provazochodectví formou balancování na tenkém popruhu. Z halových sportů to bude Curling na koberci -původem severský sport s kotouči klouzajícími po ledu, kde vítězí ten, komu dokloužou nejdál. Z vodních sportů to bude 7. XI. Skimboarding, což je ježdění na prkně na mělké vodě a 8. XI. vystoupení akvabel, doplněné ukázkou výcviku přístrojového potápění předváděného příslušníky Univerzity obrany. Ze zimních sportů budou 7. - 9. XI. zastupovat snowboardové závody Horsefeathers na sněhu. Z cyklistiky

to bude Monster Max Rampa, letos poprvé prezentovaná v Barceloně, pro BMX kola a 8. a 9. XI. Mistrovství ČR v biketriálu, kde se zdolávají různé překážky, aniž by se jezdci jakoukoli částí těla dotkli země. Dostáváme se tím k loňskému veletrhu Bike, pro nezájem vystavovatelů zrušenému. Jeho pozůstatkem vyjma výše uvedených závodů bude seminář na téma kolo ve městě pořádaný Centrem dopravního výzkumu, jediné dopravní vědeckovýzkumné organizace v působnosti Ministerstva dopravy. Bicykl je ve velkoměstě nejrychlejší způsob dopravy do vzdálenosti 7 km a vzhledem k současnému sedavému způsobu života - videomédiím a stravovacím návykům - jde o nejpřírozenější způsob udržování fyzické kondice. O současném trendu hovoří statistiky. V Německu 60 % řidičů omezilo cesty autem a 28 % auto nahradilo kolem, v Itálii převážil prodej kol nad auty, v Praze stoupl počet kol o 80% a stejně tak v Paříži. V cyklistické zemi Holandsku po ropné krizi roku 1973 na kolo přesedlo 60% Holanďanů, jak tomu bylo v roce 1932, když Karel Čapek psal Obrázky z Holandska. Bicykl byl dopravním prostředkem atraktivním i pro armádu. Koncem 19. století probíhal armádní závod mezi koněm a bicyklem. Jelo se z Vídně do Berlína a závodili důstojníci rakousko-uherské a německé armády. K velkému údivu zvítězil bicykl. Výsledkem byl vznik cyklistických jednotek a jejich působení nejenom ve světových válkách, ale i na konci 20. století, kdy švýcarská milice byla vybavena horskými koly.

Text: Dr. Vít Pospíšil

Soutěžní křížovka o ceny!

Vyluštěnou tajenku zašlete do 30. listopadu 2014

e-mailem na adresu: listy@unob.cz

Dva výherce odměníme věcnou cenou.

Tajenka z č. 6: ...NARODIL V SÁLE NAD HALOU.

Výherci z č. 6: Věra Pojmanová a Miroslav Hopjan

Šance pro dva čtenáře

Murphyho zákon. Princip zatloukání hřebíků: Aby se neuhodil kladivem do ruky, přidrž...

	BYT VE SPOJENÍ	2	VĚZENÍ <small>řím.č.</small>	CITOSL. PODIVU	AFRICKÝ KMEŇ V KONGU	PRUŽNÁ ŽELEZA	ŽENA <small>řím.</small>	ZNAČKA ABVOLTY	KOZEL <small>řím.</small>	VYROBCE ŽELIČEK
PŘISLUHOVÁNÍ										
ČINIT BOHATŠÍM										
NÁOČBA NA TEKUTINU				SPZ BERDUN VYBUŠNINA				DETSKÝ POZDRAV ZDÁNĚLIVĚ		
DOVEDNOST			MUŽSKÉ JMÉNO PŘÍMĚK KÁČA						STROFA	NAVŠTĚVNÍ MĚSTNOST
IRÁNSKÉ FLATIDLO							ASISTENT <small>angl. zkr.</small> ČÁST OSTRAVY			
ŽENSKÉ JMÉNO						POLOVCE <small>řím.</small> Krátký kábat				
BYV. NÁŠ FOTBALISTA					DRAVÝ PTÁK ŽN. MILIAMPÉRU					
NÁSTRAHY PYTLÁKA				AFRICKÝ STÁT SOUROZÍ NEČASOVĚ						
VOJENSKÁ AKADEMIE <small>byv. řím.</small>			HL. MĚSTO AZERBAJ DŽANU VONĚ				ST. VZTAZ ZAJMENO SPOJKA			
SÍDLO V SAHARÁNU					TEN LONER KONCERTNA				DRUH KÖRENI	RYŠKÝ ČLUN
ZNĚČENÍ NAJETIM					KANADSKÝ ZPĚVÁK HÁDKA HIZ					
	ZNAČKA OPLATKU	PALIVO SHZENTY TÓN					ŽENSKÉ JMÉNO R			
OBRUBA				1						
VELMOC				REKÁVE WALESLI						AERON NADŘI AMAR

SUDOKU

		2		5	6	2		
	1	2			9		6	
5								9
	4			3				
6			2		5			7
				8			2	4
1								5
	9		1				8	
		7	5	2		3		

9				3	6	4	
4	7		5	6		2	
	2	8			9		
1			4			3	
	3		9	7	5		
		5	2			9	
7							
1	1	3					6
3	8			6	7		1

	9	2		8	5		7
				4			
4				1	2	8	5
	4						
		8		5	3	7	
2	5		4			1	
		7		9			8
		9	6		7		3
	1			3	8	5	

SUDOKU NA PODZIMNÍ SYCHRAVÉ DNY - LUŠTĚTE NA CHALUPĚ NA VYSOČINĚ, U PROTINOŽCŮ V AUSTRÁLII, NA HOUBÁCH V ČESKÉM LESE, V MAĎARSKÝCH TERMÁLNÍCH LÁZNÍCH

2		5	7				1
		8		2			3
7				1		8	
			8		3		9
9			5	7			8
		3		6		1	
	5	9					1
		1		8		6	
	4						

			1	7	2		5
2	9						3
7		6		4		9	8
3		5					6
1			4	3			
	2	7			5		
		3					4
					7	8	
5		8		6		7	9

2	1					7	8
	8						1
		6				9	4
	3	7	6	2			
4				7		9	
		1		9		3	
		3	7			6	4
		8			6		1
	2		1	3			

Po stopách bojů čs. legionářů v Itálii

Statečný legionář na Piavě

Městečko San Dona di Piave je vzdáleno asi 20 km od známého letoviska Bibione a má asi čtyři tisíce obyvatel. Rozkládá se pouhé 3 metry nad mořem, které však nebylo naším cílem. Pro nás byla důležitá řeka. Řeka, o které naši dědové vyprávěli až bájně znějící historky, jež zažili na zdejší frontě.

Realita však byla mnohem prozaičtější, o to více, že nejen o ní zasvěceně hovořila naše průvodkyně Marie Rosínová-Jirsová, která zde žije již 42 let. Řeka Piava dosahuje délky 220 kilometrů a ústí do Benátského zálivu, Italoové jí říkají Svatá řeka vlasti. Až do roku 1917 v její blízkosti probíhala poziční válka a pokusy rakousko-uherského vojska o její překročení byly neúspěšné. Dne 17. června 1918 zaútočili Italoové, když řeka během tání sněhu kulminovala a pomáhala ničit mosty. Německá i rakousko-uherská vojska se ocitla v pasti a jejich pozice, vybudované na ostrůvcích v řece, byly strženy. Demoralizace vojsk zesílila i po zajetí 24 tisíc vojáků. Navíc se téměř každý desátý obránce utopil. Ramena delty Piavy se tak stala pastí!

Když jsme stáli na mostě nad řekou, který byl jen snad 50 metrů od hotelu, v němž jsme nocovali, historky našich dědů se však podobaly spíše myslivecké latině. Piava zde má šířku jako Svatka v Brně a v tuto dobu v ní bylo dokonce i méně vody. Jednoduše jsme si nedokázali představit sílu živlu, který pomohl porazit a zahnat na útek mocná vojska.

Ovšem naše průvodkyně nekompromisně zavelela odjezdu, protože věděla, že nás čeká pomníkovaný maratón. Celý dolní tok řeky je totiž lemován pomníky našich popravených legionářů, kteří byli zajati převážně během druhé ofenzivy na Piavě. Ještě v městě San Dona jsme navštívili dva z nich. První je věnován Bedřichu Havlenovi, statečnému legionáři, který byl popraven Rakušany na druhý pokus, třebaže měl dostat milost po první nezdařené popravě. Šibenice prostě neudržela jeho mohutnou váhu. Naš krajan byl statečný až do posledních vteřin života a nově zřízená

Zanardo Candida v rozhovoru s naší skupinou

mramorová deska vyjadřuje zároveň i vděk zdejších úřadů za službu italskému národu.

Další zastavení poutníků se uskutečnilo ve čtvrti Doranza. Na jednom ze zdejších rodinných domků je umístěna pamětní deska se jmény H. Horák, A. Kahler, J. Kříž, E. Kubeš, Fr. Viktora. Ti byli popraveni 19. června 1918. I jim byla vzdána pocta. Naše cesta odtud pokračuje kolem železniční tratě vedoucí do Benátek, míříme k vesnické usedlosti Casa Prima, kde v léčce tragickou smrtí zahynul spolu s dalšími 22 legionáři Jan Čapek a kde byl zajat jejich spolubojovník Havlena. Asi po 13 kilometrech zastavujeme v San Stino di Livenza, kde byli oběšením na morušovníku ve zdejším lazaretu popraveni A. Herzig a F. Trpiš. Pak vstupujeme do městské části Odenzy v Pavionu, kde jsme vzdali poctu legionářům Cudlíkovi, Koudelkovi a Kouřimskému.

A opět přesun. Cílem je Fagara – monumentální stavba s ostatky deseti tisíc italských vojáků, kteří tady padli v bitvě o Piavu. Průčelí zdejší stavby zdobí hrdá hesla, například Běsnící Piavu nepřejde ani jeden cizák! Poté zastavujeme na malém hřbitůvku v Salgaredě. Zde zamřel strýc jednoho z nás - Vládi Ježka. To přece nešlo minout! Nezapomenutelným zážitkem pak bylo setkání se stoletým staříkem

ve slušivém obleku. Zanardo Candida nám vyprávěl zážitek, který od svých sedmi let nosí v paměti. Tajně totiž sledoval popravu tří našich legionářů a dokonce slyšel jejich statečný výkřik, již s oprátkou na krku: „Vivat Italia!“

Odpolední čas ukrajoval další dvacítku kilometrů, která nás čekala do Conegliana. Zde jsme zhlédli místo brutální popravu našich patnácti statečných krajanů, mezi nimi O. Řeháka z Toporné u Uherského Hradiště a L. Švancary ze Svitávky u Boskovic. Stalo se to v kasárnách d'Armii Viktoria Emanuela II. v aleji Monticelli dne 18. června 1918. Vojáci spoutaní drátem byli vkleče střeleni do zátylků na okraji jámy, kterou si sami museli vykopat. Poté je maďarská popravčí četa shazovala dolů. Zbylí legionáři se na hrůznou scénu museli dívat. Důstojným pietním aktem jsme uctili nejsmutnější vjem tohoto odpoledne. Dnešní poslední přesun poutníků zamířil do nedalekého Collalta. V jeho místní části Colle di Guarda na zahradě horské vily Montone bylo dne 15. června 1918 popraveno 10 legionářů. Jejich statečnost připomíná pamětní deska s věncem v našich národních barvách. Legionáři sem byli přivezeni z města Nervesa, museli si vykopat hrob, nad nímž byli záhy zastřeleni.

Okružní pouť se večer uzavřela kruhovým dojezdem zpět do nedalekého nocležiště v San Dona di Piave. „Italoové jsou nám svým přístupem k památce mužů padlých za vlast příkladem,“ řekl v závěru dne plukovník Milan Bachan z odboru pro válečné veterány MO ČR.

Ostatky 46 popravených československých legionářů, o kterých byla v tomto pokračování seriálu řeč, byly v roce 1921 převezeny a uloženy v Praze v areálu Olšanského hřbitova. Na místech jejich původního odpočinku jsou nyní pomníky a pamětní desky. Další dvě odhalili v roce 2001 nedaleko města Gorila a na Monte Grappa členové Městského střeleckého sboru z Brna.

